

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๒/๒๔๘๖ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๑
วันเสาร์ที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๐๖ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุม

ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๒๐ และ ๒๑/๒๔๘๕ (สามัญ)
สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๑ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานนั้นแล้ว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้ง
นี้ ต่อไปกระทู้ถาม กระทู้ที่ ๑ นายพันซ์ มูลศาสตร์ เรื่องอัตราเงินเดือนกำนันผู้ใหญ่
บ้าน

นายพันซ์ มูลศาสตร์ (สุรินทร์) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ คือ กำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นตำแหน่งอันสำคัญ และมี
หน้าที่รับผิดชอบอย่างกว้างขวางในทางปกครองทุก ๆ จังหวัด รัฐบาลนี้ได้ตระหนัก
เป็นอย่างดีแล้ว เพื่อเป็นการบำรุงฐานะและส่งเสริมให้มีสมรรถภาพยิ่งขึ้น รัฐบาล
จึงได้กำหนดอัตราและจ่ายเงินเดือนให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นการตอบแทน แต่การ
กำหนดอัตราเงินเดือนนั้นยังเหลื่อมล้ำกันอยู่ กล่าวคือ ในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ ทาง
กระทรวงมหาดไทยได้จัดชั้นกำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นชั้น ๓ โดยตั้งอัตราเงินเดือน
กำนันเป็นเดือนละ ๑๔ บาท และผู้ใหญ่บ้านเป็นเดือนละ ๘ บาทดังนี้ จึงขอเรียนถาม
ว่า ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดชั้นและวางอัตราเงินเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้
โดยถือหลักเกณฑ์อย่างไร

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง

มหาดไทยขอตอบว่า การพิจารณาจัดชั้นและกำหนดอัตราเงินเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดใดควรจะเป็นชั้นใด และให้เงินเดือนเท่าไคนั้น กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบไว้ว่า จะให้พิจารณากำหนดเป็นคราว ๆ ไป ทั้งนี้ก็โดยคำนึงถึง ก. จังหวัดที่มีความสำคัญในทางปกครอง ประกอบทั้งความเป็นอยู่ของประชาชนอยู่ในระดับสูง เครื่องอุปโภคบริโภคมีราคาแพง และควรเร่งรีบจัดการบำรุงจัดเป็นจังหวัด ชั้น ๑ กำนัน เดือนละ ๒๔ - ๔๐ บาท ผู้ใหญ่บ้านเดือนละ ๑๔ - ๒๖ บาท ข. จังหวัดที่มีความสำคัญในทางปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ความเป็นอยู่ของประชาชนตลอดจนเครื่องอุปโภคบริโภคใกล้เคียงกับจังหวัดชั้น ๑ จัดเป็นจังหวัดชั้น ๒ กำนัน เดือนละ ๑๔ - ๔๐ บาท ผู้ใหญ่บ้านเดือนละ ๑๐ - ๒๖ บาท ค. จังหวัดที่ไม่สำคัญโดยการปกครองง่าย ความเป็นอยู่ของประชาชนอยู่ในระดับธรรมดา จัดเป็นจังหวัดชั้น ๓ กำนัน เดือนละ ๑๔ - ๔๐ บาท ผู้ใหญ่บ้านเดือนละ ๘ - ๒๖ บาท การพิจารณาจัดชั้นของจังหวัดนั้น นอกจากหลักเกณฑ์ที่กล่าวแล้ว จะต้องประกอบด้วยกำลังเงินอันเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาด้วย

นายพันธุ มุลศาสตร (สุรินทร์) : ฉันทขอประธานชี้แจงต่อไปว่าตำแหน่งกำนันและตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านนั้น ถือว่าสำคัญโดยทั่ว ๆ ไปทุก ๆ จังหวัด ถึงจะเป็นจังหวัดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม มีความรับผิดชอบในหน้าที่เท่ากันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นฉันขอเรียนถามว่า กระทรวงมหาดไทยจะให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านได้รับเงินเดือนเท่ากันทุกจังหวัดจะดีหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เมื่อฉันก็ตอบแล้วว่า ถือว่ามีความสำคัญของจังหวัดนั้น ๆ จึงให้มีอัตราเงินเดือนแตกต่างกันจะให้เหมือนกันทั้งหมดนั้น ใ้บอกแล้วว่าเกี่ยวกับเงิน ถ้าไม่มีเงินก็จัดให้เป็นไปตามที่ท่านประสงค์ไม่ได้

นายพันธุ มุลศาสตร (สุรินทร์) : ฉันทขอประธานชี้แจงต่อไปว่า จังหวัดที่จัดอัตราเงินเดือนให้เป็นชั้น ๓ นั้น ถือว่าเป็นจังหวัดที่ไม่สำคัญเช่นนั้นหรือ และต่อไปกระทรวงมหาดไทยจะปรับปรุงอัตราเงินเดือนกำนันและผู้ใหญ่บ้านให้สูงขึ้นจากนี้ จะดีหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ถ้ามีเงิน
ก็ให้สูงขึ้นได้ ความจริงก็ได้ชี้แจงแล้วว่า ขึ้นค่าเท่าไร ขึ้นสูงเท่าไร ถ้าหากว่าจะ
ให้สูงขึ้น ก็แล้วแต่จำนวนเงินที่มี

ประธานสภา ฯ ร.ท. วิริยะ มีชำนัญ ไบมา กระทู้ต่อไปของนายพันซ์
มุลศาสตร เรื่อง ราษฎรถูกเกณฑ์ไ้รับความเจ็บป่วย

นายพันซ์ มุลศาสตร (สุรินทร์) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ความที่ทางการได้เกณฑ์ราษฎรในท้องที่จังหวัดสุรินทร์
เพื่อไปทำงานที่สหรัฐไทยเดิมนั้น ปรากฏว่าเมื่อผู้ที่ถูกเกณฑ์ได้กลับมาถึงภูมิลำเนาแล้ว
มีร่างกายทรุดโทรมไม่สมบูรณ์และทั้งมีการเจ็บป่วยอยู่เสมอ ๆ อันไม่สามารถที่จะ
ประกอบกรทำมาหาเลี้ยงครอบครัวได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่ถูกเกณฑ์ไ้รับความเจ็บป่วย
ด้วยโรคไข้จับสั่นในขณะที่ปฏิบัติงาน เหตุนี้จึงขอเรียนถามว่า ๑. ผู้ที่ไ้รับความเจ็บ
ป่วยในกรณีเช่นนี้ทางการจะจัดการช่วยเหลือและอุปการะอย่างไรหรือไม่ ๒. ทางการ
ได้เกณฑ์ราษฎรไปทำงานที่สหรัฐไทยเดิมนั้น ได้เกณฑ์ราษฎรทุก ๆ จังหวัดหรือไม่

นายไป - ระ สมานทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอตอบว่า ๑. ผู้ที่เจ็บป่วยในกรณีดังกล่าว ทางราชการมิได้ทอดทิ้ง ได้จัด
การรักษาพยาบาลทั่วไป และยังให้เบี่ยงเสียดในระหว่างที่ตองรักษาพยาบาลนั้นด้วย

๒. ขณะนี้ยังมีได้เกณฑ์ทุกจังหวัด เกณฑ์แต่เฉพาะจังหวัดที่มีความสะดวกในการ
ลำเลียง และการเดินทาง

นายพันซ์ มุลศาสตร (สุรินทร์) : ฉันขอประธานซักต่อไปว่าโดยเฉพาะ
คนที่ถูกเกณฑ์และกลับมาถึงภูมิลำเนาแล้ว มีไ้หมายความว่ากำลังปฏิบัติงานอยู่
ที่สหรัฐไทยเดิม หมายถึงคนที่กลับมาถึงภูมิลำเนาแล้ว ทางราชการจะจัดการช่วยเหลือ
ประการใดบ้าง

นายไป - ระ สมานทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ที่ตอบ
นั้นถูกแล้ว คือเมื่อกลับมาแล้วก็ยังรักษาพยาบาลให้ และยังให้เบี่ยงเสียดอีก

นายพันซ์ มุลศาสตร (สุรินทร์) : ถ้าเช่นนั้นฉันขอประธานซักว่า ที่จัดการ

ช่วยเหลือและอุปการ เช่นหยูกยานี้ ทางรัฐบาลโคตราบขอเท็จจริงมาจากจังหวัด หรือไม อยางไร

นายโป - ระ สมหาทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือที่
จ่ายยาให้แก่วันนั้นไม่ได้อาย แต่ที่โรงพยาบาลนั้นรับเสมอ แลวกั้จ่ายยาให้รักษาและ
ให้เบี่ยเลี้ยงเท่ากับทหาร ใ้วันละ ๔๐ สตางค์

นายพันซ์ มุลศาสตร (สุรินทร) : ถ้าเช่นนั้นจังหวัดโคตที่ไม่มีโรงพยาบาล
ทางการจะช่วยเหลืออยางไรหรือไม อยาง เช่นจังหวัดสุรินทร เป็นจังหวัดที่ไม่มีโรง
พยาบาล มีแค่สุซศาลาเท่านั้น แม้แค่แพทย์ประจำสุซศาลาก็ไม่มี และหยูกยาก็ไม่มี
เช่นนี้รัฐบาลจะช่วยเหลืออยางไร

นายโป - ระ สมหาทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือทาง
ราชการใ้ควางหลักการใ้แกส่วนภูมิภาคไปตั้งนี้ คือ

- ๑. ถ้าจังหวัดใ้มีโรงพยาบาลหรือสุซศาลาพอแก่การรับคนไข้ ตามจำนวนที่
ตรวจสอบแลว ก็ใ้ให้นำารักษาที่โรงพยาบาลหรือสุซศาลานั้น
- ๒. ถ้าใ้ไม่มีหรือมีไม่เพียงพอใ้ให้อาศัยใ้ฮอคารใ้ใด ๆ โดยใ้ให้คบบแก่ตามสมควร
- ๓. ถ้าใ้ไม่อาจจักใ้ใ้ตามขอ ๑ ขอ ๒ ก็ใ้ให้จักทำสถานที่ชั่วคราวขึ้น

นายพันซ์ มุลศาสตร (สุรินทร) : นอกจากผู้ที่ถูกเกณฑ์แลวครอบครัวของ
ผู้ที่ถูกเกณฑ์ ทางการจะช่วยเหลืออยางไรบาง เพราะวายุที่ถูกเกณฑ์ไปเป็นหัวหน้า
ครอบครัว เมื่อผู้ถูกเกณฑ์กลับมาแลวเจ็บไข้ใ้ใ้ป่วย ไม่สามารถจะประกอบกรางาน
เลี้ยงครอบครัวใ้ใด ทำให้เกิดความยุ่งยากขึ้น เพราะฉะนั้นทางการจะช่วยเหลือ
ครอบครัวอยางไรบาง

นายโป - ระ สมหาทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่อง
ช่วยเหลือครอบครัวผู้ที่ถูกเกณฑ์นั้น เป็นเรื่องสงเคราะห์ประชากรยามสงคราม ไม่
ใ้ช่วยเหลือทั่ว ๆ ไป หากผู้ที่ถูกเกณฑ์ไปเจ็บป่วยตายลง เราใ้เงินค่าทำศพ
๖๐ บาท ที่มีครอบครัวก็ ๑๐๐ บาท และช่วยเหลือใ้ในการทำศพววย แต่ถาไม่ตาย
เรากั้ก็กรณั้วถาใ้ใ้ครอบครัวมากนายอาจจะเอาเงิน ส.ป.ส. ช่วย

ประธานสภา ฯ ทมควาระกัระพุดาม รัฐบาลขอเปลี่ยนระเบียบวาระ
โดยให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ขึ้น
พิจารณา ก่อน ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุมมีมติ
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

(สำเนา)

บันทึก

หลักการ และ เหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

ควบคุมค่าเช่าเคหะและที่ดินสำหรับเคหะในภาวะคับขัน เพื่อประโยชน์แก่ผู้มี
รายได้น้อย

เหตุผล

ในระหว่างเวลาที่ประเทศตกอยู่ในภาวะคับขัน ผู้ที่มีรายได้น้อยย่อมได้รับความ
เดือดร้อนในการครองชีพ เฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องแกที่อยู่อาศัย จึงเป็นการ
สมควรที่จะช่วยเหลือให้ผู้ที่มีรายได้น้อยให้มีที่อยู่อาศัย โดยเสียดค่าเช่าตาม
สมควร ป้องกันมิให้ผู้ให้เช่าขึ้นค่าเช่าโดยตามลำพัง อันจะเป็นเหตุเพิ่มความเดือดร้อน
ให้แก่บุคคลดังกล่าว

ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายควบคุมค่าเช่าเคหะและที่ดิน
สำหรับเคหะในภาวะคับขัน เพื่อประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนครและเขตจังหวัดธนบุรี
และเมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ในเขตท้องที่อื่นใด เมื่อใด จะได้ประกาศโดยพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
"เคหะ" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ไม่ว่าจะใช้เป็นที่ประ
กอบธุรกิจ การค้า หรืออุตสาหกรรมควบหรือไม่

"ที่ดิน" หมายความว่า ที่ดินสำหรับปลูกสร้างเคหะ และที่ดินต่อเนื่องเป็นบริเวณของเคหะ

มาตรา ๕ ให้ใช้พระราชบัญญัติฉบับบังคับ เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเช่าเคหะหรือที่ดิน ซึ่งมีอัตราค่าเช่าครั้งสุดท้ายก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ ไม่เกินเดือนละสามสิบบาทสำหรับเคหะหนึ่ง หรือไม่เกินเดือนละสิบสตางค์ต่อหนึ่งตารางวาสำหรับที่ดิน

(๒) การเช่าเคหะหรือที่ดิน ซึ่งเริ่มให้เช่าเป็นครั้งแรกในหรือภายหลังจากวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ มีอัตราค่าเช่าในครั้งแรกนั้นไม่เกินเดือนละสามสิบบาทสำหรับเคหะหนึ่ง หรือไม่เกินเดือนละสิบสตางค์ต่อหนึ่งตารางวาสำหรับที่ดิน

ในการคำนวณค่าเช่านั้น ถ้าการเช่านั้นตกลงชำระค่าเช่าเป็นระยะเวลาอย่างอื่น ให้คำนวณเป็นรายเดือน

มาตรา ๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการควบคุมค่าเช่า ประกอบด้วยประธานและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่ามีอำนาจแต่งตั้งบุคคลนอก หรือในคณะกรรมการเป็นคณะอนุกรรมการประกอบด้วยประธานและอนุกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสองคน - โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี เพื่อปฏิบัติภารกิจในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าจะได้มอบหมาย แต่อำนาจให้ความยินยอมตามความในมาตรา ๑๔ (๔) นั้น จะมอบหมายมิได้

มาตรา ๗ ห้ามมิให้เรียกหรือขึ้นค่าเช่าเคหะหรือที่ดิน ซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมค่าเช่า

มาตรา ๘ เพื่อความประสงค์แห่งมาตรา ๗ การขึ้นค่าเช่านั้น ให้หมายความรวมถึงการกระทำดังต่อไปนี้ ถ้าหากใดกระทำด้วยเจตนาให้เป็นการแก้ไขหรือเพิ่มเติมสัญญาเช่าที่ได้มีอยู่เป็นครั้งสุดท้ายเกี่ยวแก่ทรัพย์สินที่ให้เช่านั้น ไม่ว่าจะใดกระทำอยู่เช่าคนเดียวกันหรืออยู่เช่าใหม่ คือ

(๑) การให้ผู้เช่าเสียเงินกินเปล่า หรือทรัพย์สินอื่นใดหรือบริการ ให้แก่ผู้ให้เช่า หรือผู้อื่น ซึ่งผู้เช่าไม่จำต้องเสียตามกฎหมาย

(๒) การให้ผู้เช่าต้องมีหน้าที่หรือบริการใด ๆ ซึ่งตามกฎหมายผู้เช่าหรือผู้เช่าต้องมีหน้าที่หรือบริการนั้น ๆ

(๓) การให้ผู้ให้เช่าหลุดพ้นจากหน้าที่หรือบริการใด ๆ ซึ่งผู้ให้เช่ามีอยู่ตามสัญญาเช่า หรือตามกฎหมาย หรือ

(๔) การให้ผู้เช่าได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่เขาลดน้อยลงกว่าที่ตกลงกันไว้ หรือตามสิทธิที่ผู้เช่ามีอยู่ตามกฎหมาย

มาตรา ๘ ผู้เช่าเคหะหรือที่ดินซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้อาจร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าส่งลดค่าเช่าลงได้ ในเมื่อค่าเช่านั้นเกินกว่าอัตราค่าเช่ามาตรฐาน คำร้องขอให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อความประสงค์แห่งบทบัญญัติวรรคก่อน ให้ถือว่าอัตราค่าเช่าครั้งสุดท้ายก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรืออัตราค่าเช่าครั้งแรกในกรณีที่ได้เริ่มให้เช่าในหรือภายหลังวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นอัตราค่าเช่ามาตรฐาน

มาตรา ๑๐ ผู้ให้เช่าเคหะหรือที่ดินซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้อาจร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าขึ้นค่าเช่าได้ เมื่อใดซ่อมแซม แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลง เคหะหรือที่ดินให้ดีขึ้น นอกจากการที่คงกระทำตามหน้าที่ของผู้ให้เช่า คำร้องขอให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่ามีอำนาจอนุญาตให้ขึ้นค่าเช่าหรือส่งให้ลดค่าเช่าที่มีผู้ร้องขอตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้ ในการส่งให้ลดค่าเช่านั้นห้ามมีไหลลดลงต่ำกว่าอัตราค่าเช่ามาตรฐาน โดยเพิ่มขึ้นให้แล้วร้อยละสิบ

คำอนุญาตให้ขึ้นค่าเช่า หรือคำสั่งให้ลดค่าเช่านั้น ให้แจ้งให้ผู้เช่าและผู้ให้เช่าที่เกี่ยวข้องทั้งสองฝ่ายทราบเป็นหนังสือ

มาตรา ๑๒ เพื่อปฏิบัติการตามมาตราก่อน ให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าและคณะอนุกรรมการมีอำนาจ

(๑) เรียกผู้เช่า ผู้ให้เช่า หรือบุคคลอื่นใดตามจำเป็น มาชี้แจง เกี่ยวกับเคหะ หรือที่ดินนั้น

(๒) เรียกสัญญาเช่า ใบเสร็จค่าเช่า และเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับการเช่า จากผู้ครอบครองเอกสารนั้น ๆ

(๓) ตรวจสอบเคหะหรือที่ดินที่เช่าในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่อนุญาตให้เช่าเช่าหรือสิ่งใดลค่าเช่าตามความใน มาตรา ๑๑ ผู้เช่าและผู้ให้เช่าที่เกี่ยวข้องของอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีใดภายในกำหนดสาม สิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบค่าอนุญาตหรือค่าสิ่ง ค่าวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ ผู้ให้เช่า เคหะหรือที่ดินซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีสิทธิให้ผู้เช่า เลิกเช่าหรือได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่เช่า เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เช่ามีคณิศไม่ชำระค่าเช่าสองคราวติด ๆ กัน นอกจากมีสัญญาบอกกันไว้ เป็นอย่างอื่นอันเป็นคุณแก่ผู้เช่า

(๒) ผู้เช่าใช้ทรัพย์สินที่เช่าเพื่อการอย่างอื่น นอกจากที่ปรากฏตามสัญญาเช่า อันอาจเป็นเหตุให้ทรัพย์สินที่เช่าเสียหาย และผู้ให้เช่าได้ให้ค่าเตือนแล้ว ผู้เช่าไม่ ปฏิบัติตามภายในเวลาอันสมควร

(๓) ผู้เช่าไม่ส่งวงทรัพย์สินที่เช่า เสมอกับวิญญูชนจะพึงส่งวงทรัพย์สินของตนเอง

(๔) ได้รับความยินยอมจากผู้เช่า

(๕) เมื่อคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าได้พิจารณาเห็นสมควร และให้ความยินยอม ในกรณีที่ผู้ให้เช่ามีความจำเป็นจะเช่าใช้ทรัพย์สินที่ให้เช่า หรือในกรณีที่มิเหตุ สมควรอื่นใด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้เช่าตายและผู้หนึ่งผู้ใดในครอบครัวของผู้เช่าซึ่งอาศัย อยู่ในทรัพย์สินที่เช่าขณะที่ผู้เช่าตาย แลคงความจำนงจะเช่าทรัพย์สินนั้นต่อไปโดย แจ้งความจำนงเป็นหนังสือไปยังผู้ให้เช่าภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้เช่าตาย ให้ถือว่า ผู้แจ้งความจำนงนั้น เป็นผู้เช่าสืบแทนต่อไป และให้นำความในมาตรา ๑๔ มาบังคับแก่ ผู้ให้เช่า

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ หรือฝ่าฝืนคำสั่งที่สั่งให้ลดค่าเช่าตามความ
ในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการร้องขอขึ้นค่าเช่าและการอุทธรณ์ไม่
เกินรายละเอียดหนึ่งบาท และกำหนดกิจการอย่างอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมี
หลักการ เพื่อควบคุมค่าเช่า เกษะและที่ดินสำหรับ เกษะในภาวะคับขัน เพื่อประโยชน์แก่
ผู้มีรายได้น้อย ทั้งนี้ควมมีเหตุผลอยู่ว่า ในระหว่างเวลาที่ประเทศตกอยู่ในภาวะคับขัน
ผู้ที่มีรายได้น้อยย่อมได้รับความเดือดร้อนในการครองชีพ เฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่
เกี่ยวแก่ที่อยู่อาศัย จึงเป็นการสมควรที่จะช่วยเหลือให้ผู้ที่มีรายได้น้อยให้มีที่อยู่ควย
การเช่าโดยเสียดค่าเช่าตามสมควร ป้องกันมิให้ผู้ให้เช่าขึ้นค่าเช่าไ้ตามอำพัง อันจะ
เป็นเหตุเพิ่มความเดือดร้อนให้แก่บุคคลดังกล่าว เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอเสนอให้
สภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อได้ใช้เป็นกฎหมายต่อไป

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : คำที่รัฐบาลได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันขึ้นมา โดยมีหลักการที่จะช่วยเหลือผู้ที่มีราย
ได้น้อยให้ได้อยู่เป็นปกติตามสมควรนั้น นับว่า เป็นความคิดที่มีจิตใจกรุณาแก่ประชาชนที่
ยากจนเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อได้ตรวจดูร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว จะแลเห็นได้ว่า พระ
ราชบัญญัตินี้ได้ควบคุมแต่เฉพาะอัตราค่าเช่าเมื่อก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๘๔ เพียง
เดือนละ ๑๐ บาทเท่านั้น นี่เป็นวัตถุประสงค์ตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ ซึ่งฉันเข้าใจว่าจะ

ควบคุมเฉพาะผู้ที่ยากจนหรือผู้ที่เช่าบ้าน เรือนอยู่ในระดับก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ไม่เกิน
เดือนละ ๓๐ บาท

ปัญหาที่อยากจะใคร่ทราบเรียนต่อไปนี้ ไม่ใช่จะคัดค้านในเรื่องหลักการ
เพราะเหตุว่าฉันได้กล่าวมาแล้วว่า ฉันมีความพอใจในหลักการที่รัฐบาลเสนอมานี้ แต่
ทว่าในข้อปฏิบัติตามหลักการที่กำหนดให้กฎหมายนั้นบังคับได้แก่เฉพาะอัตราค่าเช่า ไม่
เกินเดือนละ ๓๐ บาทเท่านั้น ยังไม่เห็นพ้องควย การไม่เห็นพ้องควยก็อยากจะใคร่
ชี้แจงให้ทราบว่า การที่จะควบคุมอัตราค่าเช่าเพียงเดือนละ ๓๐ บาท ก่อนวันที่ ๔
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น ก็จะได้ผลแต่เฉพาะผู้ที่ยากจนหรือทำงานเล็กน้อย
เท่านั้น ปัญหาสำคัญยังมีที่น่าจะคิดอีกว่า บุคคลผู้ซึ่งประกอบการค้าหรือการอาชีพอยู่
และได้เสียค่าเช่าก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในอัตราเดือนละสูงกว่า
๓๐ บาทนั้น หรือบุคคลซึ่งได้เช่าเคหสถานที่ตั้งอยู่ก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม เกินกว่าเดือน
ละ ๓๐ บาทนั้น หากไม่รัฐบาลไม่ได้นำมาบังคับบ้างหรือว่าจะคงให้ความอารักขา
คุ้มครองสักเพียงไหน เพราะเหตุว่าในปัจจุบันนี้ได้มีการขึ้นค่าเช่าและเรียกเงิน
แป๊ะเจี๊ยะเพิ่มขึ้นกันเป็นส่วนมาก คือบังคับใหญ่เขาออกไปจากที่เขาเช่าไม่สามารถเสีย
เงินแป๊ะเจี๊ยะให้แล้วก็ไม่ยอมให้เขาต่อไป ในกรณีที่มีบุคคลได้เช่าเคหสถานประกอบ
การค้าอยู่เกินกว่าเดือนละ ๓๐ บาทก็ได้รับความเดือดร้อนอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน ความ
จริงความเดือดร้อนนั้นยอมเป็นเงาคามตัวตามสภาพแห่งมนุษยชน คือหมายความว่า
การกินอยู่น้อย ความเดือดร้อนก็น้อย ถ้ามีความเป็นอยู่มากมาย ความเดือดร้อนก็มาก
เหมือนกัน อย่างผู้ประกอบการค้าเช่าที่อยู่แห่งหนึ่ง ค่าเช่าเกินกว่าเดือนละ ๓๐ บาท
เขามีหลักฐานการค้ามีเขาของในร้านหลายหมื่นหลายพัน ถูกเรียกแป๊ะเจี๊ยะตั้งหมื่น
ตั้งพัน เขาก็ไม่สามารถทนอยู่ได้ เป็นเหตุให้กิจการของเขาดำเนินล้มเหลวต่อไปไม่
สะดวก ต้องย้ายที่ ต้องออกจากที่ เขาก็เห็นว่าได้ทำความเดือดร้อนให้แก่เขาเป็น
อย่างยิ่ง ส่วนบุคคลที่เขาอยู่ไม่เกินเดือนละ ๓๐ บาทนั้น เมื่อสภาพแห่งความเป็นอยู่
เขาน้อย ความเดือดร้อนที่เขาจะต้องออกจากบ้านไปหรือถูกขึ้นค่าเช่าก็มันน้อย เช่น
เดียวกันเป็นเงาคามตัว เข้อย่างฉันมีความเป็นอยู่น้อย ถูกไล่ออกก็ไม่สู้เดือดร้อน
อะไรนัก เพราะเหตุว่าไม่มีเขาของ ไม่มีภาระรุงรังอยู่ในร้าน พฤศจิกายนนี้นะ

เกิดขึ้นในแถวยานการค่า ในตลาดชุมนุมชน แล้วก็เรียกประมูลกันใหม่เรียกแปะเจ็ยะ
เพิ่มขึ้นอีกหลายพันบาท จนพอค่าไม่สามารถจะทนอยู่ได้ พอดีการณเช่นนี้รัฐบาลไม่
กรุณาบางหรือว่าจะให้เขาได้รับความคุ้มครองประการใด ถ้าจะพิจารณาตามตัวบท
แห่งพระราชบัญญัติแล้ว พระราชบัญญัติคุ้มครองแต่เฉพาะบุคคลซึ่งได้เขาทรัพย์สิน
ก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ในอัตราค่าเขาไม่เกินเดือนละ ๓๐ บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้น
เมื่อไหน ๆ รัฐบาลพยายามจะควบคุมไม่ให้มีการขึ้นค่าเขา ไม่ให้เขาขึ้นค่าเขา
กับผู้เขาแล้ว ก็ควรจะได้มีหลักการควบคุมบุคคลทุกชั้น ความจริงคนจนยอมอาศัยอยู่กับ
คนมี ถ้าหากว่าคนมีหรือคนมีฐานะในการดำเนินไปจนหมดแล้ว ฉันทัดก็ยอม
จะกระทบกระเทือนถึงคนจนได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นฉันอยากจะขอทราบ ว่า รัฐบาล
มีนโยบายอย่างไรจึงจะควบคุมอัตราค่าเขาเพียงเดือนละ ๓๐ บาทก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม
และจะควบคุมอัตราค่าเขาให้สูงไปกว่านั้นจะดีของอย่างไรบ้างหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย . . . . . เหตุที่
รัฐบาลได้เสนอมารับผู้ที่ได้เขาอยู่เป็นราคาเดือนละ ๓๐ บาทนั้น ความจริงใน
เรื่องนี้ตั้งแต่เริ่มมา ทางกระทรวงมหาดไทยได้รับคำร้องในเรื่องนี้อยู่เป็นจำนวนมาก ก็
ได้พิจารณาถึงผู้ที่ยากจน หรือผู้ที่ทำงานโดยไม่มีรายได้โดยอื่นใดเลย ได้รับความ
เดือดร้อนในการเขาที่อาศัยอยู่นั้น จึงได้ออกคำสั่งแจ้งประกาศให้เขาที่ขึ้นราคา
ทราบ ความประสงค์เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น คราวนี้ถ้าหากว่าเราจะแก้ไข
ไปถึงผู้มีอาชีพประกอบการค้าขายแล้ว ซึ่งฉันได้แจ้งแล้วว่าอาจมีผู้ทำการค้าขาย
ถ้าหากว่าเราควบคุมค่าเขาให้แก่ผู้ประกอบการค้าขายแล้ว ผลอันนั้นเราคงไม่ได้รับ
ประโยชน์อะไร เช่นเราจะซื้อของใหญ่กลางก็ไม่ถูก หรือผู้ที่ขายก็เอาราคาแพงอย่าง
เดิม ถึงแม้เราไม่ควบคุมการขึ้นค่าเขา เพราะมันเป็นรายได้ของเขา เขาก็ยอมจะ
คงเอาเปรียบเสมอสำหรับการค้า เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายแต่เพียงว่า
อยากจะช่วยเหลือผู้ที่มีเงิน เดือนหรือมีรายได้น้อย ให้ได้เขาอยู่โดยไม่ได้รับความ
เดือดร้อนอะไร แต่ความจริงพูดถึงค่าเขาเมื่อก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ๓๐ บาทนั้นระยะ
เวลามาถึงปานนี้ก็ขึ้นสูงอยู่แล้ว อาจจะขึ้นมาถึง ๕๐, ๖๐ บาทในบัดนี้ก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าอยู่ในพวกที่ควรได้รับความช่วยเหลือ เมื่อได้ถูกขึ้นค่าเขาราคา

แพ่ง ส่วนใคร เขามากกว่านั้น เคื่อนละหลายร้อยหลายพันก็ตามบุคคลนั้น ก็ยอมจะไม่ไปชื้อ
 ยากจน เพราะเขาเพื่อประกอบกิจการค้า และนอกจากนั้นแล้วฉัน เขาใจไม่คิดว่าการ
 ที่ใดเขาแพ่งหรือให้เขาแพ่ง เช่นนี้บางทีผู้ให้เขาคิดราคาแพ่ง ก็เป็นส่วนเกี่ยวกับคน
 ทางการที่ประกอบกิจการค้าขายเป็นส่วนมาก ถ้าหากว่าเรากระทำเช่นนั้นก็จะจากกระทบ
 กระเทือนแก่ผู้ให้เขาซึ่งอาจจะไม่ได้รับผลประโยชน์เลย ในเรื่องเขาเขาก็ถูกลงไป และ
 นอกจากนั้นผู้ที่ทำการค้าหรือประกอบกิจการค้าขายทำให้เราชื่อของแพ่ง และได้รับความ
 เคื่อกรอนอยู่คนเดียว เพราะฉะนั้นนโยบายในเรื่องนี้รัฐบาลจึงไม่ได้คิดช่วยเหลือทั่ว ๆ
 ไป จึงช่วยเหลือเฉพาะผู้ที่มีความจำเป็นจริง ๆ ทั้งโคชี่แจ่งไทรทาบเมื่อคราวก่อน
 และมีคนก็โคชี่แจ่งเพิ่มเติมอีก หวังว่าท่านคงจะเข้าใจ

พ.ศ. สี่เหวก ปีรัตน (สมาชิกประเภทที่ ๒) ในเรื่องนี้ฉันใครจะชี้แจง
 ให้ท่านสมาชิกทั้งหลายไทรทาบถึงวัตถุประสงค์ ความจริง เรื่องนี้เป็นวัตถุประสงค์
 และเป็นนโยบายสำคัญของท่านนายกรัฐมนตรี ในขั้นแรกทีเดียวก่อนจะเกิดมีสงคราม
 ขึ้นเสียด้วยซ้ำ ท่านได้มอบนโยบายนี้ให้ฉันรับไปเป็นผู้ช่วยเหลือราษฎร ในการที่ของ
 เขาที่อยู่อาศัยโดยราคาแพ่งและเป็นที่เคื่อกรอน ฉันได้รับนโยบายของท่านไป ก็ได้
 เชิญท่านเจ้าของที่ดิน โคชี่จารณาตุแล้วที่ดินในประเทศไทย เจ้าของรายใหญ่ก็มีทรัพย์สิน
 สิ้นส่วนพระมหากษัตริย์ พระคลังข้างที่ กรมศาสนาสมบัติ และกองรักษาที่หลวง ทั้ง ๔
 แห่งนี้ได้มาประชุมร่วมกันพิจารณาถึงหลักการว่า ทำอย่างไรจึงจะลดค่าเขาไม่ให้
 เคื่อกรอนแก่คนยากจน ความความปรารถนาของท่านนายกรัฐมนตรี ในเรื่องนี้เมื่อได้
 ประชุมปรึกษาแล้วก็ได้รับหลักการอันนี้ไว้ เรื่องลดค่าเขาในที่สุดได้นำไปสำรวจถึงยอด
 โดยลเสียของท่านเจ้าของที่ดินรายใหญ่ ๆ แล้วปรากฏว่า ถ้าลดค่าเขาลงไปทั้งหมด
 แล้ว จะกระทบกระเทือนรายโคชี่อย่างใหญ่โตแก่ทรัพย์สินทั้ง ๔ ทักกล่าวนี้ คือจะต้องลด
 เสียทุกผู้ทุกคนตลอดจนคนต่างดาว ถ้าได้มองดูแล้ว เราจะเห็นว่าในท่าเลการค้าก็ค
 ำเลที่สำคััญ ๆ ก็คือ ถ้าจะมองถนนเจริญกรุงทั้งถนนพาศสวย ถนนทรงวาด ถนน
 เขาวราช ท่านจะพบคนไทยก็คน คนต่างดาวทั้งนั้น เมื่อเช่นนั้นแล้วจึงโคชี่ตกลงใน
 หลักการว่า เราน่าจะโคชี่หลักการสำคัญคือ ช่วยคนใหม่ก่อน นี้เป็นหลักสำคัญ เพราะ
 เจ้าของที่ดินเป็นคนไทย ส่วนผู้เช่ามีคนที่ต่างดาวปะปนอยู่ด้วย เราควรพิจารณา ถ้า

ช่วยทั้งหมดจะกระทบกระเทือนมาก ก็จำเป็นต้องช่วยแต่เฉพาะคนไทยก่อน

ประธานสภา ฯ ประเคียวชอลานนิต จะสนับสนุนหรือคาน

พ.ศ. ส.เหวก นีรันคร (สมาชิกประเภทที่ ๒) คัดค้าน เพราะฉะนั้นเมื่อ

พิจารณาจะช่วยคนไทยจึงใ้กว้างหลักไปว่าเราจะช่วยทั่วไปอย่างไร เพราะมีคนไทยที่
ทำการค้าก็มี อาศัยอยู่ก็มี ผู้ไม่มีที่อาศัยของเขาอยู่ จึงได้พิจารณาในที่สุดฉันจำได้
ว่า ไคลคใหญ่อยู่อาศัย ๒๐ เปอรเซ็นต์ และผู้ประกอบการค้า ๑๐ เปอรเซ็นต์ และ
ยิ่งกว่านั้นเราวินิจฉัยว่าการค้าจะกินความแคไหน การค้าขายขนมปลากุ้งหอยเคาเป็น
การค้าหรือไม่ เราพิจารณาผู้ประกอบการค้า เราวินิจฉัยว่าเสียภาษีการค้า จึงเรียก
ว่าผู้ประกอบการค้า เมื่อวินิจฉัยแล้วจำไม่ได้แน่เราตกลงไปเท่าไร ดูเหมือนจะรวม
เกือบ ๆ ล้านทุกแห่ง เมื่อเช่นนี้แล้วเป็นการกระทบกระเทือนรายได้ขององค์การ
ต่าง ๆ อยู่มากมาย เพราะฉะนั้นในการที่จะวินิจฉัยหลักการอันนี้ ขอสำคัญก็คือว่าลค
คาเขาตามมาตรการลคคาเขาเป็นการลคคาเขาไปแล้วก็เป็นที่น่าเสียใจว่า เราไม่ได้สำรวจ
กันรอบคอบ เพราะไม่ได้สำรวจว่ามีคนต่างควาอาศัยอยู่ในที่ของเราเท่าไร และเมื่อ
เราลคคาแล้ว คนต่างควาจะไปประโยชน์อย่างเดียว ส่วนคนไทยได้ประโยชน์ส่วนน้อย
แต่ส่วนเสีย เสียแก่เจ้าของทั้งก่อน เมื่อเช่นนี้แล้วก็ยอมไม่เป็นขรรวมแก่เจ้าของ
ประเทศ คือคนไทย ในหลักการนี้จะได้มีไว้ ในหลักการนี้ไม่ขัดข้อง ในเรื่องที่จะ
ช่วยในการลคคาเขา แต่ฉันขอคัดค้านว่า ควรจะช่วยเหลือคนไทยในเวลาปัจจุบันนี้
หาได้ช่วยทั่วไปหมดจนเป็นการกระทบกระเทือนถึง เจ้าของประเทศไม่

นอกจากนั้นก็มีความสำคัญในมาตรา ๕ คือให้ลคคาเขา สำหรับอัตราค่าเขา
ก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ไม่เกินเดือนละ ๓๐ บาทสำหรับเคหะ และไม่เกินเดือนละ ๑๐
สตางคคคือ ๑ ตารางวาสำหรับที่ดินเหล่านี้ ถ้าหากว่าท่านสังเกตให้รอบคอบแล้ว ถ้า
ท่านได้มีการสอบสวนแล้วท่านจะเห็นว่าคนต่างควาที่มาอาศัยในประเทศไทย เป็นจำ
นวนไม่น้อยเลยที่ไปเช่าบ้านและทำสกปรกโสรม แต่อัตราค่าเขาค่ากว่า ๓๐ บาท ชัก
อุทาหรณ์ครเซหม ท่านไปสอบดูศึกนครเซหมค่าเขาเท่าไร ยังไม่ถึง ๓๐ บาท แต่
เขาเสียแป๊ะเจี๊ยะกัน เป็นเรื่องของคนต่างควาเราทำตามวิธีการของเขา เพราะ
ฉะนั้นถ้าเราคิดช่วยแควนครเซหม พวกเหล่านี้จะบอกว่า พวกเราใจดีที่สุดไม่มีใคร
เท่าเลย และช่วยถือเอาเนื้อของคนไทยเราไปให้เขา เพราะฉะนั้นเราอาจจะ

พิจารณาให้รอบคอบสักหน่อย ในการจะลดอัตราค่าเช่านี้ควรมีการสำรวจ และอย่าให้เป็นการกระทบกระเทือนแก่เจ้าของที่ดินซึ่งเป็นคนไทยจนเกินไป นอกจากนี้เมื่อมองดูพระราชบัญญัติแล้ว มีผลย้อนหลัง คือไปเอาวันที่ ๔ ธันวาคมมาเป็นการคำนวณ กฎหมายที่มีการย้อนหลัง เป็นการกระทบกระเทือนแก่ประชาชนไม่ใช่น้อย ควรจะย้อนหลังก็แต่เมื่อมีความจำเป็น ถ้าเราใช้กฎหมายย้อนหลังนี้แล้ว จะคงพิจารณาถึงภาษีอากรที่เสียไปแล้ว เก็บเขาไปแล้วจะว่าอย่างไรกัน ที่เราเอาเขาเราเอาไป ส่วนเขาจะไต่เราไม่ให้ อย่างนี้จะยุติธรรมอย่างไรได้ ถ้าหากว่ารัฐบาลรับรองว่าภาษีที่เก็บไปตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม จะคืนให้เขา อย่างนี้ก็ดูเป็นยุติธรรมดี ถ้าทางรัฐบาลจะกล้ารับรองได้ ผลย้อนหลังกฎหมายมีผลดังนี้

อีกประการหนึ่ง เรื่องกรรมกรที่ค้างนี้ ถ้าจะมองดูแล้วเป็นกรรมกรที่ชั้นกึ่งไม่อะไรก็ได้ตามชอบใจ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกสภา ฯ ระมัดระวังในเรื่องนี้ให้มาก จะเป็นกองเงินกองทองกั้ที่กรรมกรนี้ ถ้าท่านใดคนไม่สู้จืดไป เป็นกรรมกรขอให้ท่านระมัดระวัง ผลที่ท่านช่วยเหลือนั้นจะกลายเป็นอยู่ที่กรรมกรนี้ เพราะฉะนั้นขอให้สภานี้วินิจฉัยใครครองโหมมากกว่าควรจะให้ เป็นอำนาจของใคร อันจะใคร่ผลประโยชน์แก่ประชาชน อันใดคานมาอย่างนี้ ขอให้ท่านสมาชิกใดช่วยกันวินิจฉัย เรามาร่วมกันแล้วเห็นใจกันแล้วว่าจะลดค่าเช่า แต่ขอให้พิจารณาให้ถี่ถ้วนอย่าจะลดเพียงไหน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลไต่พังกูแล้วไม่เข้าใจ คือว่าท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็มีความประสงค์ไปอย่างหนึ่ง และท่านสมาชิกอีกผู้หนึ่งก็มีความประสงค์ไปอีกอย่างหนึ่ง คือท่านผู้แทนพระนครหรือผู้ชาก็บอกว่าจะควรช่วยโหมากซี ทำไมเอาแค่นี้เฉพาะ ๓๐ บาท แต่ท่านสมาชิกอีกผู้หนึ่งก็บอกว่าไม่ควรจะมีการควบคุมค่าเช่าอะไรเลย ไม่ควรจะให้มิใช่ใครได้รับการลดค่าเช่าเพราะว่าคนที่เขาอยู่ยัดกันโดยมากก็เป็นคนต่างดาว ในเรื่องนี้เราจะออกพระราชบัญญัติยกเวนนั้นไม่ไ้ พระราชบัญญัติที่จะใช้ก็คงใช้ทั่วไปหมด ที่จริงรัฐบาลก็ไต่ค้ำนี้ถึงเรื่องนี้นี้และเห็นใจอยู่มากแล้ว และไต่รังรออยู่เป็นเวลานาน เมื่อท่านสมาชิกใดเสนอร่างพระราชบัญญัติมา รัฐบาลก็เห็นว่าควรพิจารณาด้วยกัน แต่มีท่านสมาชิกมีความเห็นแตกต่างกันไป อีกท่านหนึ่งเห็นว่าควรจะให้ควบคุมโหมากขึ้น แต่อีกท่านหนึ่งเห็นว่าไม่

ควรจะควบคุมหรือให้ลดน้อยลงไป ในเรื่องนี้รัฐบาลก็ไม่ทราบว่าจะพิจารณาในแนวไหนกัน

ท่านสมาชิกโลกกล่าวอีกว่ากฎหมายนี้เป็นผลย้อนหลังถึงค่าเช่าก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ในเรื่องนี้ไม่ใช่ผลย้อนหลังคือเราคิดมาตรฐานของค่าเช่าที่เราจะเอามาตรฐานก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม คือในขณะนั้นการกินอยู่ของเราถูก ค่าเช่าของเราถูก และการอื่น ๆ ก็ถูกไม่ใช่ราคาแพง เราจึงเอามาตรฐานขึ้นมาไม่ใช่ย้อนหลังไป ในเรื่องนี้ความจริงรัฐบาลก็ยอมทั้งนั้น ท่านสมาชิกจะเอาอย่างไรก็ไม่ขัดข้อง แต่ท่านเกิดเสียงกันขึ้น เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างไรก็ทุกคนให้เป็นที่แน่นอนลงไป

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาสู่สภาฯ ฉันเชื่ออย่างแน่ที่เห็นว่า ถ้าบุคคลใดซึ่งไม่เห็นแก่ตัวเองแล้ว และบุคคลใดที่รักชาติ บุคคลใดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมแล้วบุคคลนั้น ๆ จะต้องเห็นพ้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ทุกคนไม่หมายความว่า จะสนับสนุน เพราะทางรัฐบาลใดเป็นผู้เสนออยู่แล้ว นี่ก็ไม่ใช่คนอีกเหมือนกัน เพราะว่าที่ทุกคนจะพูดให้เห็นแต่เพียงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นเดิมฉัน เป็นผู้เสนอมาจนกระทั่งท่านผู้มีเกียรติคือท่านสมาชิกสภาฯ ได้เห็นพ้องตกลงกันเป็นเอกฉันท์ ถึงกับไม่มีท่านสมาชิกไม่น้อยกว่า ๘๐ นายใครลงชื่อรับรองไปแล้วว่าควรจะช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา จึงเชื่ออย่างสนิทใจว่าอย่างไร ๆ เสียร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะคงได้รับรองจากสภาฯ เป็นเอกฉันท์ แต่ในการที่รัฐบาลเสนอมายังขอคือในมาตรา ๕ หรืออย่างไร ที่มีว่าให้เก็บค่าเช่าในอัตรา ๓๐ บาทก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม

ร.ท. ประจวบ มหาวชิษฐ์ (อุตร) : ขอให้รักษาข้อบังคับนี้สนับสนุน

ประชาชนสภา ฯ : สนับสนุนหรือ

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ไม่ใช่สนับสนุน เมื่อที่รัฐบาลเสนอแล้ว หน้าที่ต่อไปเป็นหน้าที่ของตุลาการ ฉันค้าน คือตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีว่าตั้งแต่ก่อนวันที่ ๔ ธันวาคมขึ้นไปนั้นให้ถือเป็นมาตรฐานในการเก็บค่าเช่าเดือนละ ๓๐ บาท และค่าเช่าที่เกินหนึ่งตารางวาต่อ ๑๐ สตารางค์ เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนี้ฉันเห็นว่าในการที่ทำเช่นนั้นยังไม่เหมาะสม เพราะเหตุว่าการที่จะขึ้นหรือจะลงนั้นเราเป็นเพื่อน

รวมชาติกัน เราเป็นคนในประเทศเดียวกัน และไม่อาจจะประกอบกิจการทำมาหากิน
ใด ๆ ก็ตาม ประโยชน์ที่ได้ยอมหมั้นเวียนหัวดังกล่าว คือคนหนึ่งเป็นนายทุน อีกคนหนึ่ง
เป็นผู้เช่า เมื่อผู้เช่าได้ ผู้ให้เช่าก็จำเป็นต้องคอยดูแล การทำกิจการใดที่จะได้แต่ฝ่าย
เดียวนั้น ฉันเห็นว่ากิจการงานนั้น ๆ ไม่อาจจะทำตลอดรอดฝั่งไปได้ เพราะฉะนั้นฉัน
จึงเห็นว่าเมื่อเรามีวิธีการที่องค์การจะช่วยสนับสนุนเพื่อนร่วมชาติของเรา เพื่อให้ทำ
การค้าเจริญรุ่งเรืองสักได้ อัคราที่กล่าวมาแล้วเช่นนี้จึงเห็นว่าเป็นอัคราที่ค่าไปเพราะ
ฉะนั้นถ้าหากทางรัฐบาลจะกรุณาเพิ่มอัคราที่เขาจาก ๓๐ บาทก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม
คณนี้ให้สูงขึ้นกว่านี้อีกสักเล็กน้อยแล้วจะรู้สึกว่าเป็นความกรุณาอย่างยิ่ง

ทำไมจึงอยากจะให้สูงขึ้นอีกเล็กน้อย ท่านอย่าลืมนึกเฉพาะฐานะของ
คนจนและคนยากจนเท่านั้น ท่านต้องนึกถึงข้าราชการซึ่งรับราชการอยู่ในเวลานี้ ท่าน
กล่าวพูดได้ว่าผู้ที่มีเงินเดือน ๒ - ๓ ร้อย หรือ ๔ - ๕ ร้อยบาทเหล่านี้ ไม่เป็นคนจน
หรือ ท่านอย่าลืมว่าบุคคลซึ่งมีเงินเดือนมากก็จำเป็นจะต้องใช้จ่ายมากเป็นเงาตามตัว
และบุคคลเหล่านี้ก็โตเขายานซึ่งฉันคิดว่าอยู่ในระดับ ๕๐ - ๖๐ หรือ ๗๐ บาทต่อก่อน
วันที่ ๔ ธันวาคมคณนี้ก็มี เวลานี้เขาของทุกสิ่งทุกอย่างได้แพงขึ้นแล้ว แต่ว่าเงินเดือน
ก็หาขึ้นไม่ คงได้รับในอัคราเดิมมันเอง ค่าของเงินเวลานี้มีราคาเท่าไรก็หวังว่าที่
ประชุมสภานักคลังได้ทราบคืออยู่แล้วว่า มีบาทหนึ่งก็เหลือในราวไม่ถึง ๕๐ สตางค์ หรือ
๒๕ สตางค์เท่านั้นเอง ทั้งนี้เพราะราคาของขึ้นไปจึงทำให้ค่าของเงินต่ำลง เพราะ
ฉะนั้นจึงน่าจะคำนึงถึงข้าราชการหรือมิใช่ข้าราชการก็ตาม ซึ่งเป็นคนชั้นกลางหรือไม่
ถึงชนาคกลางก็ได้ ซึ่งสามารถจะเขยบ้านได้ในระดับ ๕๐ - ๖๐ บาทบ้าง เพราะ
ฉะนั้นฉันจึงขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่า การที่กระทรวงมหาดไทยว่าจะขอชิงวอน
คล้าย ๆ ประนีประนอมว่าจะเอาสัก ๖๐ หรือ ๕๐ บาทจะใดหรือไม่ ถ้าท่านกรุณา
แล้วฉันเชื่ออย่างยิ่งว่าสภา ฯ นี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะเห็นพ้องต้องค้าย
กับร่างที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นแน่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่รัฐบาล
เสนอมานี้ในอัครา ๓๐ บาทนั้นก็เข้าใจว่าเป็นอัคราที่พอเพียงอยู่แล้ว และได้บอกแล้ว
ว่าเดี๋ยวนี้ ๓๐ นั้นอาจจะขึ้นมาเป็น ๖๐ บาทก็เป็นได้ หรืออาจจะมากกว่าหรือน้อย

กว่าก็ได้ เพราะฉะนั้นถือหลักการว่าผู้ที่มีทรัพย์สินน้อยให้อยู่ด้วยความสุขสบาย ทั้งเพื่อจะ
ไม่ไห้กระทบกระเทือนกับนายทุนด้วย เพราะวานายทุนก็ไม่อยากจะไห้ควบคุมค่าเขา
และไม่อยากจะไห้กระทบกระเทือนด้วยกันทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเสนอ-
ในทางที่เป็นกลาง ถ้าหากว่าจะมีการแปรรูปก็อยากจะขอเสนอว่า ไม่ควรจะแปรร
ูปที่สูงกว่านั้น และถ้าหากว่ามีความเดือดร้อนต่อไป ก็อาจจะเสนอพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมมาอีกก็ได้ เพราะรัฐบาลไม่อยากจะไห้กระทบกระเทือนทั้งผู้เช่าและ
นายทุนที่จะตกลงลงทุนรอนอยู่ด้วย รัฐบาลจึงอยากจะขอยืนยันในเรื่องหลักการที่เสนอ
มานี้ไว้ก่อน

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) หลักการนี้ก็หลักการซึ่ง
ฉันได้ตั้งข้อสังเกตไว้แต่คนแล้ว คือจำนวนหรือมาตรฐานที่จะบังคับเพียง ๓๐ บาทนั้น
เห็นว่าเป็นอัตราที่ต่ำไป และฉันมีสมาชิกอีกหลายท่านวิ่งวอนเพื่อจะขอขยับสูง แต่
รัฐบาลคงพยายามรักษาระดับนี้ไว้ อัตราระดับนี้ถ้าทุกคนตามกฎหมายนี้แล้ว นี่เป็น
ความเห็นของฉัน จะผิดหรือถูกอะไรก็ตามฉันเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องบัญญัติไว้
เลย เพราะว่าเราไ้บัญญัติให้มีคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าขึ้นแล้ว และให้มีผู้รองขอ
ลดค่าเช่า เมื่อเรามีกรรมการที่ควบคุมค่าเช่าแล้ว ฉันก็คิดเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องไป
กำหนดอัตราค่าเช่าว่ากรรมการนั้นจะมีอำนาจพิจารณาได้เฉพาะอัตราค่าเช่าก่อนวันที่
๔ ธันวาคม ๒๔๔๔ เพียง ๓๐ บาทนั้น คือควรจะให้อำนาจกรรมการให้กว้างขวาง
ออกไป ขอให้พิจารณาถึงอัตราค่าเช่าอื่น ๆ ที่ไม่เป็นกรรมแก่สังคมาด้วย เช่นนี้จะไม่
เป็นการสมควรละหรือ เพราะเหตุว่าถ้าไปบัญญัติอัตราค่าเช่าคงมาตรา ๕ แล้วก็เป็น
การบังคับวงให้กรรมการพิจารณาได้เฉพาะอัตราค่าเช่าต่ำกว่า ๓๐ เท่านั้น ไหน ๆ
เราตั้งกรรมการขึ้นพิจารณา เรามีคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าแล้วก็ควรจะให้คณะ
กรรมการนั้นพิจารณาได้ทั่วไป เพราะฉะนั้นเมื่ออัตราค่าเช่าใดที่สูงกว่า ๓๐ บาท ก็
ควรอยู่ภายในบังคับของบทบัญญัตินี้ด้วย และขอให้กรรมการพิจารณามีโอกาสวินิจฉัย
ด้วยว่าค่าเช่าที่ขึ้นใหม่ ๆ นั้น เป็นกรรมแก่สังคมาหรือไม่ ถ้าไม่เป็นกรรมแก่สังคมาคณะ
กรรมการจะไ้ขึ้นหรือไม่ให้ขึ้นก็ยอมรับสิทธิที่จะทำได้ทุกทาง ทำไมจะไปชี้แจงให้
แคบ เพราะฉะนั้นฉันเห็นว่าเพื่อความเหมาะสมแก่สังคมาแล้ว ไม่ควรจะมีอัตรานี้ คือ

๓๐ บาทนี้ไว้เลย โทษ ๆ เรามีกรรมการ กรรมการก็ควรจะได้พิจารณาตามความพอใจ และพระราชบัญญัติก็ยังมีบทบัญญัติให้อุทธรณ์ถึงรัฐมนตรีได้ เพราะฉะนั้น เมื่อกรณีคณะกรรมการเห็นว่าขึ้นค่าเช่าได้ เพราะอยู่ในทำเลการค้าหรือคนต่างค่าก็ให้ขึ้นค่าเช่าได้ ถ้าหากว่าเขาถูกกระทบกระเทือนจากนายทุนโดยเพิ่มค่าเช่าเกินสมควร ก็ควรจะให้คณะกรรมการนี้ได้อำนาจพิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นฉันจึงเห็นว่าไม่ควรบัญญัติไว้เลยในมาตรา ๕ เพราะเรามีคณะกรรมการแล้ว ควรจะให้คณะกรรมการพิจารณาโดยกว้างขวางและเป็นธรรมแก่สังคม จะขึ้นหรือลดก็อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการนี้ ด้วยเหตุนี้ฉันอยากจะขอเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่า ในชั้นแปรญัตตินั้นถ้าหากว่ามีเหตุผลแล้วก็ควรจะให้ได้มีการพิจารณากันอย่างกว้างขวาง คือจะมีไว้หรือไม่ไว้ฉันหวังใจว่าเมื่อท่านรัฐมนตรีได้พิจารณาถึงอำนาจคณะกรรมการที่ได้ตั้งไปแล้ว ฉันคิดว่าจะไม่มีความจำเป็นอะไรเลย เพราะฉะนั้นในการแปรญัตติฉันอยากจะขอพูดในที่นี้ว่า อยากจะขอแปรญัตติตัดออกเสียทีเดียว

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่านสมาชิกมีความเห็นว่าจะให้อำนาจแก่กรรมการ ในเรื่องนี้เห็นว่าจะไม่มีใครรับเป็นกรรมการในการตั้งอัตราค่าเช่าให้เหมาะสมแก่สังคม จะต้องพิจารณากันอย่างมากมายเหลือเกิน และความยุติธรรมจะอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ อย่างที่ท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ กล่าวเมื่อก่อนว่าจะหาความยุติธรรมไม่ได้ และฉันเองก็เชื่อว่าจะรักษาความยุติธรรมไม่ได้เหมือนกัน เพราะว่ามีจำนวนมาก ความจริงก็ทำอย่างยุติธรรมที่สุด แต่คนอื่นอาจจะเห็นว่าไม่ยุติธรรมก็ได้ เพราะฉะนั้นจะแก้ไขอย่างไรนั้นฉันคิดว่าตกเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย แต่ทางกระทรวงก็อาจจะรับไว้ยากเหลือเกิน เพราะว่าเป็นเรื่องยุ่งยากซึ่งไม่มีบทบังคับอะไรเลยว่าจะทำอะไรคล้าย ๆ กันมาแล้วแต่ความเห็นของกรรมการ เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะแปรญัตติเช่นนี้แล้วฉันกลัวว่าจะไม่สะดวกและไม่เรียบร้อยได้ ฉันเห็นว่าควรจะต้องตามหลักการหรือตามพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ไว้ก่อน ถ้ามีความเดือดร้อนหรือความลำบากและไม่สะดวกเกิดขึ้นก็อาจจะได้พิจารณากันใหม่อีกครั้ง

ร.ท. อุก นิคยสุทธิ (นครราชสีมา) : ที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันนี้ ฉันยังมีความสนใจอยู่มากประการคือ ในความ

มุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้คือเหมือนว่าจะช่วยให้มีการควบคุมค่าเช่าเฉพาะในภาวะคับขัน แต่เมื่อสิ้นภาวะคับขันไปแล้ว ก็ไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าการควบคุมนี้จะไคระจับ เพราะฉะนั้นสงสัยว่า เมื่อสิ้นภาวะคับขันแล้วพระราชบัญญัตินี้จะเลิกไปหรือไม่

และอีกประการหนึ่งฉันยังมีความเห็นพ้องกับผู้แทนผู้หนึ่งที่โตกลาวว่าการควบคุมนี้เราควรจะควบคุมเฉพาะคนไทย เพราะเหตุว่าถ้าจะพูดถึงความมั่นคง หรือความบริบูรณ์ในการค้ากักหรือในการอื่นใดก็ตามก็มันมีส่วนน้อย ส่วนคนต่างชาวนั้นนับว่ามีฐานะในการค้าเป็นอย่างดี และมีรายไค้มากดังที่ทราบกันเวลานี้แล้วว่ามีคนร่ำรวยมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะควบคุมช่วยเหลือแก่เฉพาะคนไทย ส่วนคนที่มันมีศรีสุขซึ่งเป็นคนต่างชาวนั้นเราจะเก็บกันให้สูงขึ้น ฉันคิดว่าจะเป็นทางดีทางหนึ่งที่จะทำให้อายุไค้ของประเทศชาติสูงขึ้น

และอีกประการหนึ่งในเรื่องเงินค่าง ๆ เงินค่าเช่ากักหรือค่าปะเจียะกักที่เก็บภายหลังวันที่ ๔ ธันวาคม เราจะคืนให้เขาไหม เงินที่อยู่ให้เขาเก็บ เขามาจะคืนให้เขาไหมที่เก็บเกิน ๓๐ บาทไปนั้น

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่านสมาชิกว่าพระราชบัญญัตินี้เมื่อเลิกภาวะคับขันแล้วจะเลิกหรือไม่ ในเรื่องนี้พระราชบัญญัติก็บอกอยู่แล้วว่าในภาวะคับขันเท่านั้น เมื่อหมดภาวะคับขันแล้วก็เลิก และเข้าใจว่าการครองชีพก็คงจะลดลงมากกว่าในเวลาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็คงไม่มีปัญหาอะไร นอกจากนี้การออกพระราชบัญญัตินั้นเราจะยกเว้นอย่างไค้อย่างหนึ่งนั้นไค้ซึ่งแจ้งแล้วว่าไม่ใช่เฉพาะคนไทยหรือคนต่างชาว ในเรื่องนี้ก็เป็นหน้าที่ของประชาชนคนไทยเองที่จะช่วยเหลือกันอย่างไร จะไหลคองไปหรือจะไม่ลคคังไค้ซึ่งแจ้งแต่คนแล้ว ส่วนกิจการอื่น ๆ เช่นการค้าขายจะไม่ยอมให้ เราพูดถึงเฉพาะที่อยู่อาศัยเพื่อไม่ให้เดือดร้อน - เราจึงไม่ยอมที่จะไหลคไปมากกว่านี้ เพราะไค้ซึ่งแจ้งเหตุผลไว้ในตอนต้นแล้วว่าเกี่ยวกับการอาชีพและไม่ใช่เป็นคนไทยประกอบอาชีพเป็นคนต่างชาวอยู่ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าเรากำหนดไว้เท่านั้นเป็นการเพียงพออยู่แล้ว นอกจากนั้นในเรื่องสินค้าเขาดานก็รูกฎหมายแล้วว่าจะไปบังคับย้อนหลังเอา เขาคินมาอย่างไรเห็นว่าจะทำไปไม่ไค้ เพราะฉะนั้น ๓ ข้อที่ซึ่งแจ้งมานี้หวังว่าท่านคงจะเข้าใจ

นายเจสา เคาลานนท์ (ทราศ) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้
 เขามายังสภานั้นก็เนื่องจากมีสมาชิกผู้หนึ่งได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ แล้วรัฐบาลรับ
 ไปพิจารณา หวังว่าสภา ฯ นี้ในเรื่องหลักการคงจะไม่มีการคัดค้านอย่างไร เท่าที่ได้
 มีสมาชิกอภิปรายไปแล้วนั้นส่วนมากก็ได้มาอภิปรายไปในทำนองปลุกย่อย การที่พระ
 ราชบัญญัติฉบับนี้จะออกมาได้ เป็นผลดีด้วยกันทั้งสองฝ่ายนั้นก็ปัญหาที่จะต้องพิจารณากัน
 มากมายในขั้นที่จะตั้งกรรมการไปพิจารณา แต่ฉันเองยังมีความเห็นว่าการที่จะออก
 พระราชบัญญัติไปนั้น จริงอยู่การครองชีพสำหรับบุคคลที่มีรายได้น้อย เมื่อเราออกไป
 แล้วยังอาจจะไคยผลประโยชน์แก่คนต่างดาว ทั้งที่มีสมาชิกผู้หนึ่งกล่าวเป็นความจริงก็
 เมื่อเรามีพระราชบัญญัติออกไปแล้วจะไม่ให้มีการบังคับไปด้วยนั้นก็เป็นการเหลือวิสัยที่
 จะทำได้ เพราะฉะนั้นเมื่อพระราชบัญญัติออกไปแล้วคนต่างดาวก็จะมีประโยชน์ด้วย -
 แล้วจะออกกฎหมายอย่างไร เพราะว่ากาการออกกฎหมายในสภานี้ ก็ต้องให้ได้รับอะไร
 ทั่ว ๆ กัน แต่ฉันมีความข้องใจอยู่ในเรื่องคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้น คือได้มีสมาชิก
 กล่าวแล้วว่าคณะกรรมการจะให้ความยุติธรรม หรือความยุติธรรมนั้นจะได้อะไร
 คือเรื่องลดค่าเช่าหรือเพิ่มค่าเช่า นั้นจะมีหนทางดำเนินไปในทางทุจริตที่จะทำให้คนอื่น
 มองไปในแง่อกุศลไค้มาก เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลจะตั้งกรรมการนั้น ควรจะหา
 บุคคลที่พอจะไว้วางใจได้ มิฉะนั้นแล้วคณะกรรมการอาจจะมีเสียงไปในทางอกุศลมาก
 นี้เป็นข้อที่สภานี้ น่าจะคำนึงอยู่ ในการที่ได้มีการอภิปรายกันมาโดยมากก็ได้อภิปรายใน
 ขั้นที่จะแปรญัตติกั้น อาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รับหลักการไปแล้วควรจะไค้ตั้งกรรมาธิ
 การไปพิจารณา ถึงแม้จะมีประชุมในวันนี้แล้วก็ตามคือควรตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา
 ในเวลาสักเล็กน้อย และให้โอกาสสมาชิกผู้ใดที่มีความคิดเห็นอย่างไรก็ให้ไปชี้แจงใน
 ที่ประชุมคณะกรรมการ คือนึกว่าถ้าจะพิจารณารวดเดียวในวันนี้ เกรงว่าปัญหา
 ต่าง ๆ จะไม่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นสภา ฯ รับหลักการแล้ว ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา
 ชั่วเวลาเล็กน้อย คือวันนี้ทำให้อแล้วและสมาชิกผู้ใดมีความข้องใจ ก็ไปชี้แจงต่อคณะ
 กรรมาธิการ ก็น่าจะเป็นผลสำเร็จด้วยกันทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายประยูร ชันชรภักษ์ (ลำปาง) : ขอเสนอเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควร เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๔๕ คน

ประธานสภา ฯ : เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เพื่อสะดวก
และเรียบร้อย และให้ทันเวลาตามที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่ง เสนอมานี้ว่าจะส่ง
กรมการพิจารณา และให้ท่านสมาชิกที่ข้องใจมีความประสงค์จะแปรญัตติ ไปทดลอง
กัมมการมาได้ ซึ่งในขณะนี้รัฐบาลก็ได้เตรียมเจ้าหน้าที่สำหรับจะเป็นกรมการ
มาเสร็จแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเสนอให้ตั้งกรมการวิสามัญจำนวน ๔ นาย

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอให้ตั้งกรมการวิสามัญ ๔ นาย

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา) : เรื่องนี้เกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสีย
เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นขอให้ตั้ง ๑๑ นาย

มีสมาชิกรับรอง

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลไม่
ขัดข้อง แต่ขอเสนอ ๔ นายเท่านั้น

ประธานสภา ฯ : เป็นอันตกลง ๑๑ นาย

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอ ๔ คือ ๑. นายสิทธิ จุณยานนท์ ๒. นายเสริม วิจิฉัยกุล ๓. นายประสงค์
อิสระภักดิ์ ๔. นายประหลาด อิศรางกูร ณ อยุธยา

นายเจียน หงส์ประภาส (พระนครศรีอยุธยา) : ฉะนั้นขอเสนอ นายพัน สุพรรณสาร

มีสมาชิกรับรอง

เจ้าวรทัศน์ ณ ลำพูน (ลำพูน) : ฉะนั้นขอเสนอ นายเสกข์ เจตสมมา

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ประจวบ มหาจันทร์ (อุครธานี) : ฉันทขอเสนอ นายประยูร ชันชรักษ์

มีสมาชิกรับรอง

นายเชมชาติ บุญยรัตพันธ์ (ร้อยเอ็ด) : ฉันทขอเสนอ นายเอี่ยม สุภาพกุล

มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ฉันทขอเสนอ นายเลื่อน พงษ์โสภณ

มีสมาชิกรับรอง

นายเปี่ยม บุญะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ฉันทขอเสนอ พ.ท.ส.เทวก นิรันทร

มีสมาชิกรับรอง

พ.ท.ส.เทวก นิรันทร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ฉันทขอขอบคุณ

ผู้เสนอ ฉันทขอถอน

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ฉันทขอเสนอ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายอำไพ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ฉันทขอเสนอ นายอรุณ

ทองปัทม์โชติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบจำนวนแล้ว ขอให้เลิกชาติการสภาอ่านชื่อ

เลขาธิการสภา ฯ : รายชื่อกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๑ นายมีดังนี้

- ๑. นายสิทธิ์ จุณณานนท์ ๒. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๓. นายประสงค์ อิศระภักดี
- ๔. นายประหลาด อิศรางกูร ณ อยุธยา ๕. นายพัน สุพรรณสาร ๖. นายเสกส
- เจตสมมา ๗. นายประยูร ชันชรักษ์ ๘. นายเอี่ยม สุภาพกุล ๙. นายเลื่อน
- พงษ์โสภณ ๑๐. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ๑๑. นายอรุณ ทองปัทม์โชติ

ประธานสภา ฯ : ไ้กรรมาธิการพิจารณาสงมากอน ๑๑ นาฬิกาได้ใหม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ไม่ขัดข้อง

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : การประชุมกรรมการ กำหนด
หนักชั่วโมงหนึ่งนั้น บางทีอาจจะมีข้อยุ่งยากเกิดขึ้นในที่ประชุมกรรมการ ถ้าหากว่า

มีผู้แปรญัตติมาก ๆ วันนี้ก็ใคร่ทราบว่าเป็นวันที่จะโตปีคสมัยประชุม ฉันทคิดว่าสภาคงจะ
เสียสละเวลา แม้ที่สุดจะมีการประชุมเกินกว่าเวลาบ้าง ก็น่าจะได้ทำให้เสร็จไป
เพราะฉะนั้นจึงขอวิงวอนต่อท่านประธานสภา ฯ ว่า ถ้าหากวาระที่ขอให้ออกไป
ออกไปได้

ประธานสภา ฯ : เอาเป็นว่าให้ทันประชุมเข้าวันนี้ เชิญกรรมการออกไป
ไปได้ และผู้ที่สนใจในการแปรญัตติก็เชิญออกไปได้

ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วพิจารณาในวาระต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช
๒๔๘๖ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ ฉันทได้เสนอ
แปรญัตติไว้ ๒ ประการ คือ ประการหนึ่งเสนอให้เพิ่มวิชาโบราณคดีเข้าไปใน
มาตรา ๓ และอีกข้อหนึ่ง คือขอเสนอแปรญัตติเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยนี้ โดยเฉพาะ
วิชาโบราณคดีนั้น คณะกรรมการได้พิมพ์เพิ่มเติมไปในร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้ว

ประธานสภา ฯ : ขอให้ทุกคนในเรื่องชื่อพระราชบัญญัติเสียก่อน

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : แต่ยังไม่ตกลงกันได้ในเรื่องชื่อ
มหาวิทยาลัยและชื่อพระราชบัญญัติ ฉันทจึงจำเป็นต้องนำปัญหานี้เข้ามาสู่การพิจารณา
ของสภา ฯ เพื่อให้สภาเป็นผู้วินิจฉัยอีกวาระหนึ่ง ชื่อมหาวิทยาลัยนี้ในร่างเดิมว่า
มหาวิทยาลัยศิลปากร คำแปรญัตติของฉันทได้เสนอแก้ไขว่า เปลี่ยนเป็น "มหาวิทยาลัย
ศิลปศาสตร์" โดยมีเหตุผลที่จะกราบเรียนต่อไปนี้ คือเมื่อมาพิจารณามหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ ในประเทศไทยนี้แล้ว ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยของเราส่วนมาก มีคำศาสตร์
เป็นเกียรติค้อยู่ทุก ๆ มหาวิทยาลัย เช่นมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เกษตร
ศาสตร์ ธรรมศาสตร์ อะไรเหล่านี้ มีอยู่มหาวิทยาลัยเดียวเท่านั้น คือ จุฬาลงกรณ์
คือ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเป็นพิเศษ ก็เนื่องจากต้องการให้เป็นการเฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ แต่สำหรับมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์นั้น ทุก ๆ
คณะก็มีศาสตร์อยู่ทางท้ายทั้งสิ้น เช่นคณะวิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์

เมื่อได้พิจารณาถึงมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วเห็นว่าทุก ๆ มหาวิทยาลัยมีคำว่าศาสตร์
เต็มท้ายเป็นเกียรติยศทั้งสิ้น แต่มาคณมหาวิทยาลัยที่จะตั้งใหม่นี้ แทนที่จะเป็น "ศาสตร์"
กลับเป็น "กร" เห็นว่าเราน่าจะอนุโลมตามให้เกียรติแก่มหาวิทยาลัยใหม่ โดยเพิ่ม
"ศาสตร์" ต่อท้าย ตามที่ขึ้นชื่อมหาวิทยาลัยอื่น ๆ นั้นแล้ว

ข้อคิดของของคณะกรรมการมีอยู่ ๒ ประการ คือหากทำให้ชื่อมหาวิทยาลัยนี้
เป็นศิลปศาสตร์แล้ว ศิลปศาสตร์นี้อาจจะไปปนเปกกับชมภูทวีปเซนในอินเดีย ในข้อนี้ฉัน
เห็นว่าเราไม่น่าจะคำนึง เพราะชื่อมานชื่อเมืองชื่อวัดวา ชื่อปูชนียสถานอะไรก็ตาม
เราก็ลอกแบบมา เช่นวัดพระเชตุพน เราลอกแบบมาจากเชตุวนาราม และบางอย่าง
เราก็ลอกมาเต็มยศทีเดียว เช่น เวตุวนารามเช่นนี้เป็นต้น ก็ไม่น่าจะกระตาคอ
อะไรในเรื่องนี้

อีกประการหนึ่ง เหตุผลที่จะกราบเรียนต่อไปก็คือ ชื่อของมหาวิทยาลัยนี้จะไป
ทำให้เขาใจไขว้เขวขึ้น คือไปพ้องกับกรม ๆ หนึ่ง คือกรมศิลปากร ในการที่เราจะ
กล่าวชื่อกรมกองอะไรต่าง ๆ ก็ตาม โดยปกติเรามักจะไม่กล่าวกันเต็มยศ เรามักจะ
กล่าวกันสั้น ๆ เช่นจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย เราก็เรียกว่าจุฬา และมหาวิทยาลัยวิชา
ธรรมศาสตร์และการเมืองก็เรียกว่าธรรมศาสตร์ อย่างกระทรวงศึกษาธิการ กรม
สามัญศึกษา อาชีวศึกษา ก็เรียกกันเพียงศึกษาบ้าง สามัญบ้าง อาชีวบ้าง ศึกษาว่า
อย่างนั้น สามัญว่าอย่างนั้น อาชีวว่าอย่างนั้น ก็เป็นที่เข้าใจกัน ถ้าหากว่าชื่อมหา
วิทยาลัยนี้ไปพ้องกับกรมอย่างว่าแล้ว ถ้าจะกล่าววาศิลปากร เราจะเข้าใจว่าเป็น
อะไร จะเข้าใจว่าเป็นมหาวิทยาลัยหรือเป็นกรม นี่ฉันเห็นว่าถ้าปล่อยไปแล้วจะเกิด
ความเข้าใจผิดไขว้เขวกันขึ้น

มีเสียงอีกเสียงหนึ่งที่คณะกรรมการมาธิการไม่อาจที่จะแก้ไข ให้เป็นไปตามคำแปร
ญัตติของฉัน เพราะไต่ถามว่ามีผู้ใหญ่ผู้หนึ่งตั้งข้อนี้ไว้ ถ้าจะเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็จะ
ไม่พออกพอใจของท่าน หากว่าความจริงเป็นเช่นนั้นแล้ว ฉันใครจะกราบเรียนว่า ถ้า
ไปถือและไปกล้วกันเช่นนั้นแล้ว ก็เห็นว่าถ้าจะไม่เหมาะสม คือว่าจะกลายเป็นมีนิสัย
ประจบหรือจะกลายเป็นลูกขุนพลอยพยกไป ถ้าจะเทียบกับคนแล้ว จะเป็นคนใดคนหนึ่ง
ก็ตาม ฉันเห็นว่าชื่อที่เอกราบตั้งให้มัน จะสู้ชื่อที่มหาชนตั้งให้ไม่ได้เป็นอันขาด อย่าง

คณะรัฐบาลนั้นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นผู้ตั้งซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่สูงที่สุดของประเทศเรา
 แล้วยกตาม แคนถะนั้นก็ต้องให้ราษฎรตั้งอีก คือสถาบันและราษฎร ๑๔ ล้านคน ทั้งนี้ก็
 เพื่อความวิวัฒนาการและความเป็นมงคลนั่นเอง ฉะนั้นถ้าสถาบันราษฎร ๑๔ ล้านไม่
 ตั้งแล้ว ความเป็นมงคลจะมีอยู่ในคณะรัฐบาลนั้นไม่ได้ โดยเฉพาะชื่อมหาวิทยาลัยนี้
 ฉะนั้นเพ่งในทางมงคลเป็นที่ตั้ง จึงอยากจะขอความร่วมมือจากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายใน
 พื้นที่แทนราษฎรทั้ง ๑๔ ล้านคน ให้ช่วยกันชานานามาว่า "มหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์"
 เพื่อเป็นมงคลของมหาวิทยาลัยนี้ และขอให้ท่านโปรดช่วยกันยกมือเพื่อเป็นเครื่องช่วย
 กัน เจริญให้เกิดความมงคลแก่มหาวิทยาลัยใหม่ที่เราจะตั้งต่อไปนี้ด้วย

นายกฤษฎ อันทโกสัย (กรรมาชิการ) : ความจริงในเรื่องชื่อมหา
 วิทยาลัยนี้ ที่เรียกว่ามหาวิทยาลัยศิลปากรหรือศิลปศาสตร์นั้น คณะกรรมาชิการไม่ได้
 พิจารณาไปถึง เรื่องที่จะไปพ้องกับชื่อในประเทศอินเดีย หรือจะเป็นชื่อที่ท่านนายกรัฐ
 มนตรีตั้ง แล้วควรจะให้คงไว้นั้นหาไม่ได้ ความจริงคณะกรรมาชิการให้คงชื่อศิลปากร
 ไว้ก็เพราะเพื่อให้ตรงกับความรู้สึกของประชาชนทั่ว ๆ ไปที่ได้เข้าใจอยู่แล้ว คำ
 ว่าศิลปากรและศิลปศาสตร์ ความจริงตามรูปศัพท์นั้น ศิลปากรแปลว่าบ่อเกิดแห่งศิลป
 ศาสตร์นั้นแปลว่า วิชาศิลป แต่ความรู้สึกของประชาชนนั้นต่างกันมาก ศิลปากร
 นั้นประชาชนทั่ว ๆ ไปเข้าใจแล้วว่าหมายถึงวิชาช่างปั้น ช่างเขียน การดนตรี นาฏ
 และศิลปศาสตร์อื่น ๆ ส่วนศิลปศาสตร์นั้นประชาชนทั่ว ๆ ไป เข้าใจไปเป็นอย่างอื่น
 เช่นวิชาบังคับเป็นศิลปศาสตร์ วิชาคาดาเวทมนต์ก็เป็นศิลปศาสตร์ ฉะนั้นถ้าจะตั้ง
 มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์แล้ว ประชาชนอาจจะเข้าใจว่าเป็นมหา
 วิทยาลัยศึกษาโมกซ์ เช่นผู้ที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยนี้ อาจจะเป่าปี่ให้คนนอนหลับก็
 ได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาชิการนี้อยากจะให้ชื่อเป็นตามความรู้สึกของประชาชน
 หากไม่มีสิ่งแวดล้อมที่จะบังคับให้คณะกรรมาชิการนำมาตั้งชื่อมหาวิทยาลัยนี้อย่างใดเลย

นายเจลา เทวลาบนท์ (ตราค) : ตามที่กรรมาชิการผู้หนึ่งชี้แจงว่า
 การที่ได้พยายามเอาชื่อศิลปากรไว้นั้น เนื่องจากประชาชนเข้าใจว่าศิลปากรคืออะไร
 ถ้าหากใช้ศิลปศาสตร์แล้วจะเป็นวิชาต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในสำนักศึกษาโมกซ์ไม่เข้าใจกัน
 ฉะนั้นเห็นว่าไม่น่าจะเป็นเช่นนั้นเลย สถาบันก็ได้เคยประสบกับศัพท์ต่าง ๆ นานามาก เช่น

สภาวิจัยปรากฏการณ์ธรรมชาติ และศัพท์ในร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่านั้นก็ยังคงมีคำว่า บริการอะไร เช่นนี้เป็นคน ก็โคเคยใช้ศัพท์กันบ่อย ๆ เพราะฉะนั้นการที่กรมวิชาการว่าฉาใหม่ประชาชนเขาใจกันทั่ว ๆ ไปแล้วจะคดียิ่งขึ้นและถ้าใช้ศิลปศาสตร์แล้วจะทำให้ไม่เข้าใจนั้น ฉันทเห็นว่าไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น สภาได้พบกับศัพท์แมลง ๆ มาแล้วมาก เพราะฉะนั้นสภานี้ควรจะยืนยันคำว่าศิลปศาสตร์ ความที่สมาชิกได้แปรญัตติมา

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอ้อม (นนทบุรี) มีปัญหาที่โต้เถียงกันอยู่ในคำ ๒ คำ ในร่างเดิมว่า "มหาวิทยาลัยศิลปากร" สมาชิกแปรญัตติให้เป็น "มหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์" แต่คำว่า "ศาสตร์" นี้ขอเรียนถามผู้ที่แปรญัตติว่ามี ร. การันต์ควบหรือเปล่า ถ้ามี ร. การันต์ควบแล้ว เขาแปลว่า "คัมภีร์" เพราะฉะนั้น ศิลปศาสตร์ก็แปลว่า คัมภีร์ของศิลป ถ้าคำว่า "ศิลปากร" ก็แปลได้ว่า กระทำศิลป ในหลักการที่รัฐบาลได้เสนอเขามาถึงสภา ๆ นี้ก็มีความมุ่งหมายในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งใดไว้แล้วหรือจะสร้างต่อไปก็ตาม ถ้าเป็นศิลปแล้วควรจะเรียกว่าศิลปากร เพราะฉะนั้นฉันขอสนับสนุนตามร่างเดิม ควรจะเป็นศิลปากรมากกว่าศิลปศาสตร์

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) ฉันทยังข้องใจอยู่อีกข้อหนึ่ง คือคณะกรรมการไม่ได้ชี้แจงให้หายข้องใจในเรื่องที่ฉันทเสนอว่า ศิลปศาสตร์ที่ฉันทตั้งไปนี้จะเกิดความเข้าใจไขว้เขว ในแง่ที่คณะกรรมการไม่ได้พิจารณา ตัวอย่างง่าย ๆ ว่า กรมศิลปากรและมหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอฟุตบอลเก็บเงินช้อยาให้ทหาร ศิลปากรขณะศิลปากรเช่นนี้ไม่เข้าใจกัน เป็นการไขว้เขว ฉันทมีคำให้กระจาง เช่น มหาวิทยาลัยชนกรรม หรือกรมชนะมหาวิทยาลัยใด ฉันทก็ยอมให้

นายถนอม อินทโกสัย (กรมวิชาการ) คำว่าศิลปากรที่สมาชิกข้องใจว่าจะพ้องกันคือเป็นมหาวิทยาลัยหรือกรมศิลปากรนั้น กรมวิชาการเห็นว่าไม่เป็นการสำคัญอย่างใด เพราะภาษาพูดหรือภาษาหนังสือก็ เราเรียกน้าก่อน ไม่ใช่เรียกชื่อเฉย ๆ ถึงแม้ว่าจะพ้องกันก็เห็นว่าไม่เป็นการสำคัญอย่างไร และอีกประการหนึ่ง มหาวิทยาลัยนี้ก็อยู่ในความควบคุมของกรมศิลปากร สิ่งสอนวิชาที่กรมศิลปากรมีอยู่ถ้าใช้ชื่ออย่างเดียวกันก็จะทำให้คนเข้าใจว่า มหาวิทยาลัยนี้สอนวิชาที่กรมศิลปากรมี

อยู่นั้นเอง ซึ่งจะทำให้เป็นผลดียิ่งขึ้น

ประธานสภา ฯ จะถอนหรือไม่

นายแก้ว สิงหะคเสนทร (พิจิตร) ขอยืนไวเช่นนั้น

ประธานสภา ฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยศิลปากร

เป็นมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ตามที่ผู้เสนอแปรญัตติขอเสนอ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ นาย

ประธานสภา ฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๘ นาย

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม

เลขาธิการสภา ฯ คำแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีผู้แปรญัตติ กรรมวิธีการแก้ไข มาตรา
๔ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา ๕ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา ๖ แก้ไข
โดยกรรมวิธีการ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙
แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา ๑๐ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา ๑๕ มาตรา
๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ
มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา ๒๒ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ แก้ไขโดยกรรมวิธีการ มาตรา
๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้
ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติสมควรประกาศออกเป็นกฎหมายใช้บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกใช้
เป็นกฎหมายได้

ต่อไปนี้ขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติยวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่ง
คณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้วพิจารณาในวาระต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ ร่างพระราชบัญญัติยวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข
โดยกรรมการ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไขโดยกรรมการ
มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ มีการแก้ไขโดยกรรมการ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ผ่านวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้ โปรดยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎ -
หมายได้

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการทหาร (ฉบับที่ ๕)
ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการทหาร (ฉบับที่
๕) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็น
ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ประชาชนสภา ฯ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้ เป็นกฎ
หมายได้

วาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประ-
โยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้
เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

กำหนดโทษการกระทำความผิดต่อสิ่งที่ใช้ในการจราจร การสื่อสาร การจ่าย
กระแสไฟฟ้า และการจ่ายน้ำประปาให้สูงขึ้น

เหตุผล

เวลานี้ได้มีการลักและการประทุรร้ายต่อหน้าประปา สายไฟฟ้า สายโทรเลข
โทรศัพท์ ราวสะพาน ราว ซุกซุ่มขึ้น การกระทำหึ่งนี้อาจทำให้การจราจร การสื่อ
สาร การจ่ายกระแสไฟฟ้าและการจ่ายน้ำประปาเกิดติดขัดขึ้น จึงเป็นการสมควรที่จะ
กำหนดโทษให้สูงขึ้น เพื่อให้ศาลมีอำนาจลงโทษผู้กระทำผิดให้สูง เหมาะสมกับ
ความร้ายแรงของความผิด

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน
พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
บางอย่างในภาวะคับขัน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อ
สาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดกระทำความผิดอาญาต่อสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- ๑. สิ่งที่ใช้ในการจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือน้ำประปา
  - ๒. เครื่อง เสาหรือสายโทรเลขหรือโทรศัพท หรือเครื่องวิทยุโทรเลข หรือ
วิทยุโทรศัพท หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว
  - ๓. รางรถไฟ รางรถราง หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว
  - ๔. สะพานหรือประตูน้ำ หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว
- ถ้าความผิดนั้น เป็นความผิดฐานทำให้เสียหาย ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือรับของ

โจร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

ถ้าความผิดนั้น เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดนั้น เป็นความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการกระทำนั้นอาจเป็นเหตุให้การจลาจล การสื่อสาร การจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือการจ่ายน้ำประปาเกิดขัดข้อง แม้อัตสวนใดส่วนหนึ่งผู้กระทำต้องระวางโทษไว้ตาม

มาตรา ๔ ความในมาตราก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่การกระทำความผิดนั้น ต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญา ซึ่งกำหนดโทษไว้สูงกว่า

มาตรา ๕ การกระทำความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ที่ต่อระวางโทษตาม มาตรา ๓ นั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว

.....
.....

นายเคื่อน บุณนาค รัฐมนตรี . . . รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการ
กำหนดโทษการกระทำความผิดต่อสิ่งที่ใช้ในการจลาจล การสื่อสาร การจ่ายกระแส
ไฟฟ้า และการจ่ายน้ำประปาให้สูงขึ้น เหตุผลเนื่องจากว่าเวลานี้ได้มีการลักและการ
ประทุษร้ายต่อท่อประปา สายไฟฟ้า สายโทรเลข โทรศัพท์ ราวสะพาน ราว
ชุนขึ้น การกระทำทั้งนี้ อาจทำให้การจลาจล การสื่อสาร การจ่ายกระแสไฟฟ้า และ
การจ่ายน้ำประปาเกิดขัดข้องขึ้น จึงเป็นการสมควรที่จะกำหนดโทษให้สูงขึ้น เพื่อให้
ศาลมีอำนาจลงโทษผู้กระทำผิดให้สูง เหมาะสมกับความร้ายแรงของความผิด

ในเรื่องนี้ความจริงในขณะนี้ก็มีกฎหมายอาญาไต่ลงโทษการกระทำผิด ต่อ
สิ่งต่าง ๆ อยู่แล้ว แต่โทษตามกฎหมายอาญานั้น เป็นโทษในเวอาปกติ ซึ่งไต่พิจารณา

คู่แล้ว รู้สึกว่าเป็นการเบาอยู่ ขณะนี้เป็นภาวะคับขัน การกระทำผิดในสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับการจราจรและการสื่อสาร และการใช้กระแสไฟฟ้านั้นมีชุกชุมมากขึ้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าหากว่าได้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดเหล่านี้ให้สูงขึ้นเช่นนี้แล้ว ก็อาจจะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำเช่นนี้ได้ตามสมควร และการที่เขียนไว้เช่นนี้ เพราะว่าถ้าการเพิ่มโทษนี้จะไปเพิ่มโทษในกฎหมายอาญาแล้ว ก็จะเป็นการเพิ่มโทษที่ถาวร ซึ่งจะไปใช้ในเวลาที่ชุกชวย ส่วนการชโมยเช่นนี้เป็นการเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ นี้มาเพื่อสภาได้พิจารณา

นายเจลา เคาซานนท์ (ครุฑ) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มายังสภานั้น ฉันยังมีความสงสัยในเรื่องแบบ เหตุที่ไม่ได้แก้ไขประมวลกฎหมายลักษณอาญานั้น เหตุหลักเนื่องจากจะอยู่ในภาวะคับขันเท่านั้น ฉันเองก็มีความเห็นชวย เห็นว่าสมควรที่จะใช้เฉพาะในภาวะคับขันดังที่รัฐบาลได้แถลงให้ทราบนั้น แต่คณะรัฐบาลนี้ก็ได้อ้างข้ออ้างหลายเดือนแล้วว่าประมวลกฎหมายอาญานั้นได้ปรับปรุงแก้ไขเกือบจะสำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นฉันเห็นว่าในเรื่องแบบนี้ก็ควรจะไปแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา และรัฐบาลนี้ก็มิควมการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลักษณอาญาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อถึงระยะที่จะนำเสนอพระราชบัญญัตินั้น ขอสภาได้พิจารณาการเพิ่มโทษตามกฎหมายนี้ก็ให้ไปปรากฏในกฎหมายนั้นทีเดียว จะเป็นการเหมาะสมกว่า เพราะขณะนี้รัฐบาลก็ตั้งกรรมการพิจารณาแล้ว

นายเคื่อน มุนนาค รัฐมนตรี : การพิจารณากฎหมายอาญานั้น เป็นเรื่องใหญ่โตมาก เวลานี้กรรมการในคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาไปแล้วนั้น วาระที่หนึ่งได้พิจารณาเสร็จตั้งแต่ปี ๒๔๘๔ และวาระที่ ๒ ซึ่งได้พิจารณามาแล้วนั้น เวลานี้มาถึงหมวดที่เกี่ยวกับความผิดลหุโทษซึ่งเป็นหมวดสุดท้ายแล้ว และถัดจากวาระที่ ๒ แล้วจะต้องพิจารณาในวาระที่ ๓ อีกครั้งหนึ่ง การพิจารณากฎหมายอาญานั้น เป็นเรื่องใหญ่ เพราะมีข้อความในมาตราต่าง ๆ เกี่ยวโยงกันมาก จะต้องเอาคำพิพากษาที่วินิจฉัยไว้ตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๗ มาพิจารณา เพื่อจะไม่ให้ขัดกัน เพราะฉะนั้นการที่จะรอไว้ออกกฎหมายประมวลลักษณอาญาแล้วก็จะเป็นการล่าช้าเกินสมควรไป ซึ่งก็คงจะ

พิจารณาเสร็จในไม่ช้า แต่ที่จะให้เสนอในราชสมัยหน้าฉันเห็นว่าอาจจะไม่ทัน เพราะ
เหตุว่าเรื่องกฎหมายใหญ่ ๆ เช่นนี้ เราจะทำอย่างรวบเร้วนั้น เห็นว่าจะเป็นการ
เสียผลมากกว่า และในกฎหมายอาญาปัจจุบันนั้น แม้จะมีสิ่งบกพร่องก็จริงแต่ส่วนมากก็
ยังใช้ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อจะแก้ก็ต้องแก้ให้ดีกว่าปัจจุบันนี้ ซึ่งเราที่จะทำให้ดีจริง ๆ
ก็จะต้องใช้เวลาพิจารณาให้รอบคอบนานสักหน่อย และในเวลาปกตินั้น เรื่องเหล่านี้
เกือบจะไม่มี เช่นราวสะพานจะไปขายใครก็เกือบจะไม่มีใครซื้อ เพราะฉะนั้นจะไป
ทำเหมือนเวลาปกตินั้นเห็นว่าจะไม่ถูกต้อง รัฐบาลจึงใคร่เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ
พิเศษเฉพาะกาลในภาวะคับขันนี้

ร.ท. ประจวบ มหาชนธิ (อุตรธานี) : ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระ
ราชบัญญัตินี้มา ฉันไม่ขัดข้อง แต่เวลานี้นอกจากสายไฟฟ้าและการประปาแล้ว ก็มี
เรือในลำแม่น้ำ ซึ่งได้มีการลัดค้ำโขงกันมากมาย จะขอเติมไปในมาตรา ๓ อีกจะใด
หรือไม่

นายเคื่อน บุณนาค รัฐมนตรี : ที่รัฐบาลเขียนมานี้ เขียนถึงเรื่องความ
ผิดอาญาที่กระทำต่อสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ส่วนที่เป็นของเอกชนจะไปก้าวไกล
มากเกินไปก็ไม่เป็นการสมควร แต่เจ้าของก็ควรจะใช้ความระมัดระวังให้มาก และ
ความเสียหายของเอกชนนั้นมันน้อย แต่สิ่งสาธารณประโยชน์ความเสียหายมีมากเพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลก็เห็นความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาเรื่องนี้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามสำหรับ
กฎหมายอาญานั้น เรื่องลักทรัพย์วิ่งราวและขโมยของอะไร เช่นนี้ ที่จริงโทษสูงสุดก็มี
อยู่ และเท่าที่จับไปศาลทหารก็มักจะลงโทษแรง ๆ กันอยู่แล้ว ส่วนความจำเป็น
นอกจากนั้นยังไม่เห็นชัด เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้เมื่อมีความจำเป็นอย่างไรก็เป็นเรื่อง
ที่จะพิจารณากันต่อไป ถ้าเราจะเขียนเรื่องของเอกชนซึ่งไม่ทราบโดยแหล่งไปควย
นั้นก็จะได้ระคับในเรื่องนี้ เพราะชื่อพระราชบัญญัติก็บอกอยู่แล้วว่า สิ่งที่ใช้เพื่อ
สาธารณประโยชน์

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : เมื่อได้ฟังท่านรัฐมนตรีแถลงแล้ว ฉันก็
ยังมีความสงสัยในเรื่องแบบของการแก้ไขกฎหมายอยู่เล็กน้อย คือกฎหมายที่เสนอมานี้
เรากล่าวไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอาญา ซึ่งมีบัญญัติไว้แล้วในประมวลกฎหมาย

อาญา ซึ่งถ้าจำไม่ผิดก็ดูเหมือนจะมีบัญญัติไว้ในระหว่างมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๒๐๑ ซึ่ง
ว่าควยกระทำความผิดต่อสาธารณชนและทรัพย์สินหรืออะไร ซึ่งมีข้อความคล้ายกัน เรา
มีบัญญัติไว้เช่นนั้นแล้ว ทำไมจะต้องมาเขียนกฎหมายเช่นนั้นอีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นฉบับปลีก
ย่อยไปอีก ซึ่งความผิดที่เกี่ยวกับทางอาญาเช่นนี้ ควรจะใคร่รวมกันอยู่ในประมวลกฎหมาย
หมายอาญา ที่ท่านรัฐมนตรีแถลงว่าในการแก้ไขเช่นนี้ ก็เพื่อจะเป็นการออกกฎหมาย
ลงโทษในภาวะคับขันเท่านั้น เมื่อสิ้นภาวะคับขันแล้วกฎหมายฉบับนี้ก็มิลงโทษ ซึ่งเป็น
กฎหมายที่ไม่มีลักษณะถาวรแยกออกส่วนหนึ่งต่างหากจากประมวลกฎหมายอาญา ซึ่ง
ความจริงแล้ว ฉันทเห็นว่าควรจะมีบัญญัติเป็นบทถาวรได้ ในเวลาปกติก็มีบัญญัติไว้ใน
ประมวลกฎหมายอาญาแล้ว แต่อาจจะเพิ่มเติมลงไปไคว่ถ้าทำความผิดในภาวะคับขัน
แล้ว โทษก็เพิ่มหนักขึ้น และการแก้ไขเช่นนี้ก็เห็นว่าน่าจะทำได้ และจะใช้ใช้ได้ใน
ภาวะปกติและในภาวะคับขันของบ้านเมือง ซึ่งให้อยู่ในดุลพินิจของศาล เป็นการบัญญัติ
ในลักษณะถาวรไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : ฉันทได้ชี้แจงแล้วว่า การที่จะไปแก้ไข
กฎหมายอาญานั้น หากว่าเราจะไปรื้อการแก้ไขกฎหมายลักษณะอาญา ก็ต้องเสียเวลา
นาน เพราะฉะนั้นถ้าทำเป็นรูปพระราชบัญญัติพิเศษ ก็เห็นว่าจะเป็นการทันห่วงทั้งกับ
เหตุการณ์ ในเรื่องนี้ก็เห็นว่ากฎหมายอาญามีบัญญัติไว้จริง แต่โทษเบากว่า และเมื่อ
พ้นภาวะคับขันแล้วก็ยังเป็นความผิดอยู่อีก แต่ไปรับโทษในกฎหมายอาญา

ประธานสภา ฯ : ฉันทขอให้พิจารณา ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
ไว้พิจารณาต่อไป

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : เนื่องจากสภามีประชุมวันนี้ก็วันเดียวทาง
รัฐบาลจึงใคร่ขอให้พิจารณารวดเดียว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว เมื่อไม่มีผู้ใด

คัดค้าน ถ้อยคำที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์บางอย่างในภาวะคับขัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดกระทำความผิดอาญาต่อสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- ๑. สิ่งที่ใช้ในการจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือน้ำประปา
  - ๒. เครื่อง เสาหรือสายโทรเลขหรือโทรศัพท์ หรือเครื่องวิทยุโทรเลข หรือวิทยุโทรศัพท์ หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว
  - ๓. รางรถไฟ รางรถราง หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว
  - ๔. สะพานหรือประตูน้ำ หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว
- ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดฐานทำให้เสียหาย ลักทรัพย์ ฉ้อโกง หรือรับของโจร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
- ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
- ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
- ถ้าการกระทำนั้นอาจเป็นเหตุให้การจราจร การสื่อสาร การจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือการจ่ายน้ำประปาเกิดขัดข้อง แมแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก

มาตรา ๔ ความในมาตราก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ทำกรกระทำความผิดนั้น
ต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญาซึ่งกำหนดโทษไว้สูงกว่า

มาตรา ๕ การกระทำความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ที่ของระวางโทษตาม
มาตรา ๓ นั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : มีความสงสัยอยากจะขอเรียนถามคณะ
รัฐบาลอีกสักเล็กน้อยเกี่ยวกับชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้ในภาวะคับขัน แล้วคำว่าภาวะคับขันนี้ สภาได้เคยผ่านร่าง
พระราชบัญญัติมาแล้วฉบับแล้ว จึงเกิดมีปัญหาขึ้นว่า ความสิ้นสุดแห่งกฎหมายฉบับนี้
หรือที่สภาได้ผ่านไปแล้ว ภาวะคับขันนั้นจะสิ้นสุดลงอย่างไร หรือจะต้องมีประกาศอย่างไร
ที่จะมีประกาศว่าบัดนี้ภาวะคับขันสิ้นสุดลงแล้วหรืออย่างไร เพราะภาวะคับขันนี้
แล้วแต่จิตใจของรัฐบาลสมัยใดในกาลสมัยหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจจะไม่ตรงกัน

นายเดือน บุญนาค รัฐมนตรี : ความจริงปัญหาเรื่องนี้ เมื่อคณะกรรมาธิการ
การได้พิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมเครดิตก็ได้เสนอความเห็นมาแล้ว และทาง
รัฐบาลได้รับไปพิจารณา เมื่อหมดภาวะคับขันแล้ว รัฐบาลก็จะได้ออกกฎหมายยกเลิก
กฎหมายต่าง ๆ ในภาวะคับขัน แต่การเลิกนั้นอาจจะไม่เลิกทั้งหมดก็ได้ ภาวะคับขัน
อาจจะมีได้ในบางกรณี ฉะนั้นอาจจะยกตัวอย่าง เช่นในเรื่องการเงินอาจจะเป็นพิเศษ
ซึ่งรุนแรงมากกว่าผลของการสงคราม อาจจะกระทบกระเทือนถึงในเรื่องการ
เศรษฐกิจ การเงิน ซึ่งจะยึดเยื้อออกไปอีกไม่น้อยกว่า ๒ - ๓ ปี อย่างไรก็ตาม
รัฐบาลจะเอาใจใส่ในเรื่องนี้ และจะออกกฎหมายยกเลิกกฎหมายในภาวะคับขัน
ที่ใช้นั้น

ประธานสภา ฯ : ผ่านวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้ใด
เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้
วาระต่อไปขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติโอนคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่ง
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนคร
ศรีธรรมราช ไทแก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนคลองท่า คอนถนนวัดเทิ่ง เป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ พุทธศักราช ๒๔๔๖

หลักการ

โอนคลองท่า คอนถนนวัดเทิ่ง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรี
ธรรมราช ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ปราบกฏแนวเขตตามแผนที่ ให้แก่นาย
บวร บวรรัตนารักษ์

เหตุผล

คลองท่าที่จะยกให้นายบวร บวรรัตนารักษ์นี้ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๐๐ ตารางเมตร
เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายบวร บวรรัตนารักษ์ ๕๐๐ ตารางเมตร ทั้งนี้
ก็เพื่อมอบให้เทศบาลเมืองนครศรีธรรมราชค้ำคองให้ตรงเพื่อความสวยงาม และเพื่อ
ประโยชน์ในทางผังเมือง คลองท้านี้ปรากฏว่าไค้ดินเซินกลายเป็นที่ขังน้ำเน่า และ
เป็นที่เพาะพันธุ์ยุง เป็นที่เคื้อคร่อนแก่ประชาชน ไม่มีประโยชน์ประการใด เทศบาล
จึงจะถมและจัดทำให้เป็นถนน แต่คลองนี้คคเคื้อยวมาก จึงต้องแลกเปลี่ยนกับที่ดินของ
นายบวร บวรรัตนารักษ์ ๕๐๐ ตารางเมตร และมีราคาถึง ๔,๐๐๐ บาท ส่วนที่คลอง
ท่าซึ่งจะแลกเปลี่ยนนี้ราคาเพียง ๕๐๐ บาทเท่านั้น เพราะเป็นที่ลุ่มและน้ำขังยังไม่
ไค้ปราบให้เรียบ

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนบางส่วนของคลองท่า คอนถนนวัด
เท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ เป็นการแลกเปลี่ยนกับที่ดิน
ของนายบวร บวรรัตนารักษ์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนคลองท่า คอน
ถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรม
ราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายในแนวเขต
ความแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
.....
.....

นายโป - ระ สมหารัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีหลักการว่าโอนคลองท่า คอนถนนวัดเท อำเภอมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ปรากฏแนวเขตตามแผนที่ ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์

เหตุผลก็คือว่าคลองนี้เป็นคลองต้นเงินสกปรกมาก ซึ่งไม่น่าจะทำเป็นคลอง โดยเหตุที่คลองนี้คดเคี้ยว จึงเอาเนื้อที่คลองนี้ไปแลกกับเอกชน คือคุณบวร ฯ นี้จะต้องให้ที่ทดแทนแล้วจะได้คิดถนนให้ตรง หวังว่าสภานี้คงจะได้รับหลักการ

ประธานสภา ฯ : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ ขอให้ที่ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

นายโป - ระ สมหารัฐมนตรี : ขอให้พิจารณารวดเร็ว
ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเร็ว เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติโอนคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ พุทธศักราช ๒๔๔๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนบางส่วนของคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ เป็นการแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายบวร บวรรัตนารักษ์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลท่าวัง อำเภอมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์ พุทธศักราช ๒๔๔๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนคลองท่า คอนถนนวัดเท ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่นายบวร บวรรัตนารักษ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้
ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎ
หมายได้

ระเบียบวาระที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขต
ท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขต
ท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อขยายเขตท่า
เรือกรุงเทพ ฯ

เหตุผล

เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๔๕ ไว้แล้วมีกำหนดอายุ ๓ ปี โดยทั้งงานท่าเรือนั้นเกี่ยวข้องกับงานของหลายกระทรวงทบวงด้วยกัน รัฐบาลจึงได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ทั้งได้ว่าจ้างผู้ชำนาญการนี้มาพิจารณาปรึกษาวางแผนการก่อสร้างท่าเรือให้เป็นประจำของประเทศจริง ๆ ทั้งนี้ความเป็นอยู่ขณะนี้ และที่พึงจะขยายเพิ่มเติมตามความเจริญของประเทศในภายหน้า ในที่สุดเห็นว่าเพื่อความเจริญ ความสะดวกแก่ประชาชนส่วนรวม ซึ่งมีการคมนาคมติดต่อผ่านพื้นที่นี้อยู่แล้วในขณะนี้ และที่จะมีต่อไปมีต้องให้ถูกชะงักงันและเพื่อให้ความอารักขาอย่างพร้อมมูลแก่คนโดยสารสัตว์ เรือ และสินค้าที่ผ่านไปมากับท่าเรือนี้โดยเต็มที่ จึงเป็นการจำเป็นที่ต้องขอเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ดังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้มาพิจารณา

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ

พุทธศักราช ๒๔๔๖

.....
 .....
 .....

โดยที่สภายุแทนราษฎรลงมติว่า สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๔๕

.....
 .....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในเขตซึ่งกำหนดไว้ในแผนที่และบัญชี ซึ่งมีรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
กระทรวงคมนาคมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการว่าสมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามแผนที่ต่อท้ายพระราชบัญญัติเพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ

เหตุผล เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ไว้แล้วมีกำหนดอายุ ๓ ปี โดยที่งานท่าเรือนั้นเกี่ยวข้องกับงานของหลายกระทรวงทบวงด้วยกัน รัฐบาลจึงได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ทั้งได้วางจ้างผู้ชำนาญการนี้มาพิจารณาปรึกษาวางแผนการก่อสร้างท่าเรือให้เป็นประตูค้าของประเทศจริง ๆ ทั้งนี้ก็เป็นอยู่ขณะนี้ และที่พึงจะขยายเพิ่มเติมตามความเจริญของประเทศในภายหน้า ในที่สุดเห็นว่าเพื่อความเจริญ ความสะดวกแก่ประชาชนส่วนรวม ซึ่งมีการคมนาคมติดต่อผ่านพื้นที่นี้อยู่แล้ว ในขณะนี้ และที่จะมีต่อไปมีท้องใหญ่ชงงกอลง และเพื่อความอารักขาอย่างพร้อมมูลแก่คนโดยสาร สัตว์ เรือ และสินค้าที่ผ่านไม่มากกับท่าเรือนี้โดยเต็มที่ จึงเป็นการ

จำเป็นที่ต้องขอเวนคืนสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ทั้งโคเอน
รางพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้มาพิจารณาด้วยแล้ว

นายเฉลา เคาลานนท์ (ครุฑ) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ นั้น ฉันทเองก็ไม่มีความคิดเห็นของ
อะไร แต่รู้สึกว่่าบังคับการก่อสร้างสิ่งทาง ฯ ก็โคเหตุของรังคอง คลอดจนการก่อสร้าง
ท่าเรือ นั้น เวลานั้นก็มีที่คนที่ไม่โคทำอะไรยังว่างเปล่าอยู่ จนกระทั่งฝ่ายมหามิตรโค
เอาวิวกวายไปเลี้ยงในที่ว่างเปล่ามากมายนั้น ถ้าจะไปเวนคืนสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อโค
ประชาชนไปอีกก็เห็นว่่าจะเป็นการปล่อยให้ว่างเปล่ามากขึ้น สมควรจะให้อยู่ไปก่อน
จนกว่าเขาจะมีที่เรียบร้อยแล้วจึงเวนคืนในเวลานั้นจะดีกว่า จึงเห็นว่่ายังไม่สมควร
ในเวลานี้จะตองเวนคืนกันทำไม

พล.ท. จรุง รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ตามที่ท่านผู้แทนชั้นเจ้านั้น ความจริงทางสำนักงานท่าเรือไม่มีโคเหตุการก่อสร้าง
เพราะการก่อสร้างท่าเรือจะตองอาศัยความมั่นคงแข็งแรง และจะตองอาศัยนาย
ช่างที่ชำนาญจริง ๆ งานก็กำลังดำเนินไปเป็นขั้น ๆ ขณะนี้กำลังสร้างโรงโกดังและ
สร้างสะพานอีกหลายสะพาน และทางรัฐบาลก็กำลังทำสัญญากับผู้รับเหมาก่อสร้าง
อยู่แล้ว

ไม่มีผู้โคคัดค้าน

ประชาชนสภา ฯ : ขอให้ประชุมพิจารณา ผู้โคเห็นว่่าควรจะมีหลักการ
แห่งพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประชาชนสภา ฯ : เป็นอันว่่าที่ประชุมรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป

พล.ท. จรุง รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ขอให้พิจารณารวดเดียว

ประชาชนสภา ฯ : รัฐบาลเสนอขอให้พิจารณารวดเดียว ไม่มีผู้โคคัดค้าน
ถือว่่าที่ประชุมมีมติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยาย
เขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขต
ท่าเรือกรุงเทพ ฯ ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในเขตที่กำหนดไว้ในแผนที่และบัญชี
ซึ่งมีรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่
กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีหน้าที่รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

นายยล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ความจริงข้อเล็กน้อย คือในมาตรา ๔
"ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้" คำว่า
"มีหน้าที่รักษาการ" นี้ ความจริงสถานีได้เคยรักษาเป็นแบบมา เป็นเพียงว่าให้
รัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ คำว่ามีหน้าที่ไม่ถูกต้องตามที่สภาได้เคยพิจารณา
ขณะที่นั้นเป็นกรรมาธิการ ฉะนั้นก็จะตัดเสียเสมอเพราะฉะนั้นขอให้สภาได้รักษาแบบ
ร่างที่ออกไปวันเดียวกับขอให้แก้ไขเหมือนกัน

ประธานสภา ฯ : เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ทางนี้จะรักษาแบบไว้ให้ก่อนที่
จะส่งไปประกาศ

วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช
บัญญัตินี้ควรจะออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็น
กฎหมายได้

วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ใน
ท้องที่กิ่งอำเภอสังขละบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่กิ่งอำเภอสังขละบุรี จังหวัดชลบุรี

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่กิ่งอำเภอสังขละบุรี จังหวัดชลบุรี ในแก่ระ
ทรวงกลาโหม

เหตุผล

เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่
กิ่งอำเภอสังขละบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อประโยชน์ในราชการทหารไว้
และมีคืบหน้าทางราชการทหารได้จัดการสำรวจที่ดินที่จำเป็นต้องใช้ราชการเสร็จแล้ว จึง
เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน เรื่องนี้มา

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภามณฑลนครราชสีมาว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่
กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่กิ่งอำเภอ
สัตหีบ จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจเสร็จ
แล้ว ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ ในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ทางกระทรวงกลาโหมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่กิ่ง
อำเภอสังขีตตัม จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการว่า ให้เวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ในท้องที่กิ่งอำเภอสังขีตตัม จังหวัดชลบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

เหตุผล เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในบริเวณที่จะเวนคืน
ในท้องที่กิ่งอำเภอสังขีตตัม จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อประโยชน์ในราชการ
ทหารไว้ และมีมติทางราชการทหารได้จัดการสำรวจที่ดินที่จำเป็น ต้องใช้ราชการเสร็จ
แล้ว จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนเรื่องนี้มา

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ขอให้ที่ประชุมในที่ประชุมนี้พิจารณา ผู้ใดเห็น
ว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
ไว้พิจารณาต่อไป

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ขอให้พิจารณาตรวจดูด้วย

ประธานสภา ฯ รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาตรวจดูด้วย ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
กิ่งอำเภอสังขีตตัม จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้
กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่กิ่งอำเภอ
สังขีตตัม จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจ
เสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช

๒๔๗๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่กิ่งอำเภอสังขีตตัม จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ไซ้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประชาชนสภา ฯ : ผ่านวาระที่ ๒ แล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะมีใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประชาชนสภา ฯ : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทัณฑสถานและสถานฝึกและอบรม ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

เหตุผล

โดยที่แต่เดิมมีความมุ่งหมายจะย้ายเรือนจำกลางประจำเขตคลองเปรมไปปลูก
 สร้างใหม่ให้เหมาะสมแก่แผนการราชทัณฑ์ และในโอกาสเดียวกันเห็นควรม้าย้าย ร.ร. ฝึก
 อาชีพจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไปไกล ๆ เพื่อความสะดวกในการดำเนินงานส่วนนี้
 และได้พิจารณาเห็นว่า ที่ดินในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
 เป็นทำเลที่เหมาะสมแก่การที่จะย้ายเรือนจำกลางประจำเขตคลองเปรม และ ร.ร. ฝึก
 อาชีพมาปลูกสร้างใหม่ จึงได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวน
 ดิน ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ขึ้น
 เพื่อจัดการสำรวจทำแผนที่และบัญชีรายละเอียดสำหรับประกอบการตราพระราชบัญญัติ
 ทอไป บัดนี้ได้จัดการสำรวจทำแผนที่และบัญชีดังกล่าวเสร็จแล้ว แต่ในขั้นตอนนี้ยังไม่มี
 ความจำเป็นที่จะใช้ที่ดินที่ได้อ้างไว้แล้วนี้ทั้งหมด ในระยะเริ่มต้นนี้จะต้องการใช้ที่
 ดินประมาณ ๑๒๐ ไร่ เพื่อดำเนินการในขั้นเตรียมการก่อนเท่านั้น จึงขอเวนคืน
 เฉพาะเพียงส่วนที่คงใช้สำหรับเบื้องต้นก่อน เมื่อได้เตรียมการเสร็จ และจำถึงขั้น
 ขยายงาน จะได้ออกพระราชบัญญัติเวนคืนเพิ่มเติมเมื่อที่ทำการ และได้สำรวจ
 ไว้เสร็จแล้วทอไป

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
 .....
 .....
 .....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่
ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบล
ลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้ทำ
การสำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมราชทัณฑ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

นายไป - ระ สมหาทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการว่า เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างที่พักสถานและสถานฝึกและอบรม ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัด
พระนคร โดยมีเหตุผลความที่ได้นำที่กไว้นี้ หวังว่าสภานี้คงจะรับหลักการ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน
ประธานสภา ฯ ไม่มีผู้ใดคัดใจ ขอให้ที่ประชุมพิจารณา ผู้ใดเห็นว่าควร

จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกัน

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณาต่อไป

นายไป - ระ สมานทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอ
ให้พิจารณารวคเคียว

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวคเคียว เมื่อไม่มีผู้ใดคัด
ค้าน ถือว่าที่ประชุมมีมติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่คำ
บลลาคยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้
กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่คำบล
ลาคยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้ทำ
การสำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ความความในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่คำบลลาคยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขต ตามแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ความบัญญัติ
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมราชทัณฑ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ประธานสภา ฯ วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้
ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกประกาศให้เป็นกฎหมายได้ ไปรคยกัน

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้อรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

วาระต่อไป ขอให้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๔๖ ของนายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๔๖

หลักการ

เพื่อควบคุมการเรียไร

เหตุผล

เนื่องจากการเรียไรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะคับขันนี้ ได้เป็นไปโดยไม่ชอบธรรม และเป็นภาระหนักแก่ผู้ถูกเรียไรมาก ผู้ทุจริตอ้างราชการทหารมัจหน้าเพื่อประโยชน์ตน และพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พ.ศ. ๒๔๔๐ ยังไม่รัดกุมพอ จึงสมควรยกเลิกและใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจะได้ทำการควบคุมการเรียไรให้รัดกุม
ยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร
พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการเรีย
ไร พ.ศ. ๒๔๘๐ และบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับซึ่งขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
"การเรียไร" หมายความว่า ความรวมตลอดถึงการซื้อขาย แลกเปลี่ยนใช้ หรือรับใช้
ซึ่งมีการแสดงโดยตรงหรือโดยปริยาย ว่ามิใช่เป็นการซื้อขายแลกเปลี่ยนใช้หรือรับ
ใช้ธรรมดา แต่เพื่อเป็นการรวบรวมทรัพย์สินที่ไ้มาทั้งหมดหรือบางส่วน ไปใช้ในกิจ
การอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นด้วย

"บุพพณัติ" หมายความว่า บุพพณัติตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
บุพพณัติ

"สิ่งพิมพ์" หมายความว่า สิ่งพิมพ์ที่มีความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์

มาตรา ๕ การเรียไรซึ่งกระทำเพื่อหรืออ้างว่ากระทำเพื่อราชการ หรือองค์การใด ๆ ผู้เรียไรต้องได้รับอนุญาตจากหรือได้รับคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเรียไรก่อนจึงจะดำเนินการเรียไรได้

มาตรา ๖ การเรียไรดังต่อไปนี้ห้ามมิให้กระทำ

(๑) การเรียไรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาใช้เป็นค่าปรับ ค่าเสียหาย ค่าธรรมเนียม หรือค่าทนายแทนหรือชดใช้แก่จำเลยในคดีอาญา แต่ทั้งนี้ ย่อมไม่หมายความถึงการชดรองให้ช่วยเหลือกัน ในระหว่างวงศาคณาญาติของจำเลยตามประเพณี

(๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์หรือวัตถุประสงค์อย่างอื่น

(๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางพระราชไมตรีต่อรัฐบาลต่างประเทศ

(๕) การเรียไรเพื่อจกทำลายทรัพย์สินให้แก่ต่างประเทศ

มาตรา ๗ การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะสถานใด การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องเป่าเสียงก็ดี จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ขอความในวรรคก่อนนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเรียไรซึ่งมูลนิธิอันได้จดทะเบียนแล้ว เป็นผู้จัดทำ โดยได้แจ้งความให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าเป็นหนังสือแล้ว

(๒) การเรียไรเพื่อกุศลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคลประชุมกันประกอบศาสนกิจ

(๓) การขายสิ่งของเป็นการเรียไรในงานออกงาน หรือในที่นัดประชุมเฉพาะแห่ง อันได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มีการออกงาน หรือผู้จัดให้มีการนัดประชุม เป็นผู้จัดให้มีขึ้น

มาตรา ๔ ในการขอรับอนุญาตตามความในมาตรา ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจ
สั่งปฏิเสธไม่ออกใบอนุญาตให้ก็ได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ
ภายในกำหนดสิบวันนับแต่วันได้รับคำร้องขอ

ผู้รับคำสั่งปฏิเสธตามวรรคก่อน อาจอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ใน
จังหวัดพระนครและธนบุรีต่อคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้น ในจังหวัดอื่นต่อ
คณะกรรมการจังหวัดภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่งนั้น คำชี้ขาดของคณะ
กรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัดแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕ ห้ามมิให้อนุญาตให้บุคคลซึ่งต่อไปนี้ทำการ เรียไร

(๑) ผู้เยาว์

(๒) บุคคลผู้มีคำสั่งของศาลแสดงว่าเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความ
สามารถ

(๓) บุคคลเป็นโรคซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ

(๔) บุคคลผู้เคยต้องโทษฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ตามกฎหมายลักษณะอาชญาตั้งแต่
มาตรา ๒๔๔ ถึงมาตรา ๑๒๐ และพ้นโทษมายังไม่ครบห้าปี หรือบุคคลที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่เห็นว่ามีสติหรือหลักฐานไม่น่าไว้วางใจให้เป็นผู้ทำการ เรียไร

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตที่ออกให้เพื่อการ เรียไรในถนนหลวง หรือในสาธารณะ
สถานนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขต หรือสถานที่และกำหนดเวลาที่อนุญาตให้
ทำการ เรียไร และกำหนดวันสิ้นอายุแห่งใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนในใบอนุญาตนั้นด้วย

มาตรา ๑๑ บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการ เรียไร ต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ใน
ขณะทำการ เรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะ เขาส่วน เรียไรตรวจดู
เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้น เรียกร้อง

แต่จากการ เรียไรใดซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดทำประจำที่ ผู้รับอนุญาตคงคิดหรือ
ทั้งใบอนุญาตนั้นไว้ ณ ที่ทำการ เรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน

มาตรา ๑๒ ก่อนทำการ เรียไร ให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองตั้งและขึ้นกรมการ
อำเภอขึ้นไปแจ้งแก่ผู้ถูก เรียไรถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดทั้งหมดแห่งการ เรียไร
ให้

มาตรา ๑๓ ผู้เรียไรทองจ๊กใหม่เอกสารหลักฐานการรับเงิน หรือทรัพย์สิน
อย่างอื่นทางผู้บริจาคและทางผู้รับ และเมื่อได้จัดการอย่างไรกับเงินหรือทรัพย์สินนั้น
แล้ว ทองจ๊กใหม่บัญชีแสดงรายการรับจ่ายปีงบประมาณ ๗ ที่เปิดเผย

มาตรา ๑๔ การชักชวนให้บริจาคทรัพย์สินในการเรียไรทองปราศจากถ้อยคำ
หรือวิธีการซึ่งผู้ถูกชักชวนพึง เกรงกลัวหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรคณะหนึ่งประกอบด้วย รัฐมน
ตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้น ๆ จะได้แต่งตั้ง

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรมีอำนาจตามมาตรา ๕ และ
ให้มีหน้าที่

(๑) กำหนดจำนวนเงินอย่างสูงหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่จะพึงให้เรียไรได้ใน
คราวหนึ่ง ๆ

(๒) วางวิธีการควบคุมทางบัญชี

(๓) กำหนดเงื่อนไขซึ่งผู้เรียไรจะพึงปฏิบัติ เพื่อให้การเรียไรเป็นไปโดย
ความเป็นธรรมและสุจริต

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำการเรียไรอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือ
กระทำการเรียไรซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้บัญญัติว่าจะต้องได้รับอนุญาต แต่กระทำให้
มิได้รับอนุญาตก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่
เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรผู้ใดกระทำการเรียไรนอกกำหนด
เขตหรือสถานที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือใช้ใบอนุญาตที่สิ้นอายุกระทำการเรียไรก็ดี
หรือกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๑๑ ก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ร้อยบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก

ตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดทำการเรียกรไ้โดยฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๑๒ หรือ
 มาตรา ๑๓ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐
 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๔ หรือข้อกำหนดของคณะกรรมการ
 ตามมาตรา ๑๖ มีความผิดจำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำ
 ทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการตามพระราช
 บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกิจการอย่าง
 อื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
 .....

(ลงชื่อ)	พong สิทธิธรรม	ผู้เสนอ
"	นายอนุสรกรณ์	ผู้รับรอง
"	นายprung ลักษณะสมพงศ์	"
"	โสภณ สุขชีวะ	"
"	ณส แสนสระดี	"
"	อรุณ ทองปัสโชติ	"
"	ป. บุญยะโชติ	"
"	ประจวบ มหาพันธ์	"
"	เจลา เทาลานนท์	"
"	จำลอง	"
"	เชื้อน	"
"	แก้ว สิงหะคเชนทร์	"

นายโป - สมาชิก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเลื่อน
ไปพิจารณาในสมัยประชุมหน้า

ประธานสภา : รัฐบาลจะขอเลื่อนไปสมัยหน้า จะตกลงหรือไม่

นายพ่อง สิทธิชูธรรม (อุบลราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ความจริง
ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติเก่านั้นเอง แต่ได้เพิ่มเติมข้อความขึ้นบ้างเล็กน้อย เนื่องจาก
ว่าถ้าฉันจะเขียนขึ้นเป็นอีกฉบับหนึ่งต่างหาก จะทำให้ไม่สวยงามในเรื่องแบบ ฉะนั้นจึง
โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติเก่านั้นมาแล้วเพิ่มเข้า ที่เพิ่มแต่ ๆ ก็มีอยู่ ๒ มาตรา
เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาให้รัฐบาลได้พิจารณาเสียในที่นี้ก็จะเห็น
จะได้ เพราะว่าไม่มีข้อความอะไรมากมาย

นายโป - สมาชิก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ความ
จริงรัฐบาลไม่รังเกียจเลย และความจริงเป็นหน้าที่ที่จะต้องพิจารณา แต่โดยเหตุที่
พระราชบัญญัตินี้ได้ยื่นเข้ามาเร็ว วิธีการของรัฐบาลก็ได้ส่งให้เจ้าหน้าที่พิจารณาและ
ชี้แจงแล้วจึงจะมาวินิจฉัย บัดนี้ได้รับคำสั่งจากเจ้าหน้าที่เพียงกรมเดียวเท่านั้น
เรื่องเรี่ยไรนั้นมีหลายกรมที่เกี่ยวข้อง ต้องขอรองให้เลื่อนไป หวังว่าคงจะเห็นใจ
ถ้าไม่ควนจริง ๆ แล้ว เอาไว้ไปสมัยหน้า ไม่ต้องถนอมตามข้อบังคับ

ประธานสภา : ยอมใหม่รอไว้ก่อน

นายพ่อง สิทธิชูธรรม (อุบลราชธานี) : ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา : ขอพักประชุมชั่วคราว

พักประชุมเวลา ๑๑.๒๐ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา.

ประธานสภา : ต่อไปนี้ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า
ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อ
พิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ เพื่อสะดวกแก่การพิจารณา
ขอเชิญกรรมการอ่าน ว่าได้มีการแก้ไขมาตราใดบ้างให้เขาทราบทั่วกัน แล้วจึงจะ
ได้พิจารณาต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมราชการ) : กรมราชการได้พิจารณาแก้ไข
ตั้งต่อไปนี้ คือ ในบทบัญญัติมาตรา ๓ บรรทัดที่หนึ่งตัดคำว่า "และ" ออก บรรทัดที่ ๒
เพิ่มคำว่า "เขตเทศบาลนครและเขตเทศบาลเมืองทุกแห่ง" ลงข้างหน้าคำว่า "และ"
คงอ่านได้ความว่า มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนคร เขตจังหวัด
ธนบุรี เขตเทศบาลนครและเขตเทศบาลเมืองทุกแห่ง และเมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ใน
เขตท้องที่อื่นใดเมื่อใด จะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา"

ในมาตรา ๔ บทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า "ที่ดิน" คำว่า "ที่ที่" ให้แก้เป็นคำว่า "ที่
ซึ่ง"

มาตรา ๕ คำว่า "สามสิบบาท" ในอนุมาตรา ๑ และอนุมาตรา ๒ ขอแก้
เป็น "สี่สิบบาท"

ในมาตรา ๑๔ ขอเพิ่มคำว่า "แม้จะไม่มีสัญญาเช่าหรือสัญญาเช่าสิ้นอายุแล้ว
ก็ตาม" หน้าคำว่า "เวนแต่กรณี" คงอ่านได้ความว่า "มาตรา ๑๔ ผู้ให้เช่าเคหะ
หรือที่ดิน ซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีสิทธิให้ผู้เช่าเลิกใช้หรือ
ได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่เขาแม้จะไม่มีสัญญาเช่า หรือสัญญาเช่าสิ้นอายุแล้วก็ตาม
เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ ฯลฯ อนุมาตรา ๑ ถึง ๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ อัตรากอ "หารอยบาท" แก้เป็น "สองพันบาท"

นอกจากนี้ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภา ฯ : ต่อไปนี้ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธ
ศักราช ๒๔๔๖ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไขโดยกรมราชการ ดัง
ที่แถลงแล้ว มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิหุรธรรมพิเนตุ โทะ อัมระนันท์ (อุทัยธานี) : มาตรา ๕ อนุมาตรา
๑ มีตัวพหูพจน์อย่างนี้ "การเช่าเคหะหรือที่ดินซึ่งมีอัตรากาเช่าครั้งสุดท้ายก่อนวันที่ ๔
 ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔ ไม่เกินเดือนละสามสิบบาท ฯลฯ" ฉะนั้นขอแปรญัตติเป็น
 ไม่เกินเดือนละแปดบาท แต่กรมราชการไม่เห็นด้วยกลับเพิ่มขึ้นเป็นสี่สิบบาท ฉะนั้นขอ

สงวนมาอภิปรายในสภานี้ ฉันขอความวินิจฉัยของสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยความเที่ยงธรรม เราเป็นผู้แทนราษฎรทั้งประเทศ เหตุผลที่ฉันจะสนับสนุนนี้ ฉันจะขอว่าเดือนละไม่เกิน ๔ บาท แปลว่า ๔ บาท ลงมานั้นควบคุมฉันขอให้สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดพิจารณาเหตุผลตามคำฉันขอนี้ ที่ฉันขอนี้ไม่ใช่ไม่รักชาติ แต่เห็นประโยชน์ของเมืองไทยเป็นส่วนรวม เราเป็นสมาชิกเข้ามาสู่สภานี้ไม่ใช่สำหรับคนจนฝ่ายเดียว เป็นสำหรับทั้งคนจนและคนมี เป็นผู้แทนคนทั้งประเทศ ทุกอาชีพ ไม่ใช่อาชีพอย่างเดียว เราจะไปเสนอฝ่ายเดียวสนับสนุนฝ่ายเดียวก็ไม่สมควร และอีกอย่างหนึ่งที่ฉันขอกราบเรียนก็คือ ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความประสงค์ว่าจะช่วยเพื่อประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย แต่เท่าที่ฟังมาว่า เมื่อก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๘๔ คงมีค่าเช่าเวลานั้นตั้งแต่ ๓๐ บาทขึ้นไปนั้น ฉันขอกราบเรียนว่าห้องในเมืองไทยนี้แทบทั้งหมด ๘๕ เปอร์เซ็นต์ อยู่ในความควบคุมนี้หมด อยู่ในเกณฑ์ของกฎหมายนี้ มันไม่ใคร่ช่วยคนจน และฉันขอกล่าวอีกว่า ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของห้องในเมืองไทยนี้ คนต่างชาติทั้งนั้นที่เช่า แต่คนไทยเป็นเจ้าของ กฎหมายนี้ประสงค์จะช่วยคนต่างชาติเท่านั้นเอง ความจริงรัฐบาลคงไม่ได้มีความประสงค์อย่างนั้นแน่นอน แต่อาจจะเป็นความเข้าใจผิด เพราะฉะนั้นถ้าจะช่วยคนจนแล้วคงช่วยคนเบียดน้อยหย่อนน้อย คนที่มีค่าเช่าตั้งแต่ ๔ บาทลงมาอย่างนั้น มันแหละช่วยผู้มีรายได้น้อย แต่ผู้มีรายได้น้อยนี้เวลานี้ในกรุงเทพฯ ทางรัฐบาลก็ ทำนายกเทศมนตรีบอกว่าเป็นน้อยหย่อนน้อยไม่มีทางทำมาหากินหรือ เชื้ออพยพไป จนถึงก็มีให้รถไฟฟรี มีทุนรอนให้ จัดสถานที่ให้ ทำไมมาเบียดกันอยู่ในนี้ ได้เชิญหลายครั้งแล้ว นอกจากนั้นเทศบาลนครกรุงเทพฯ ยังได้ตั้งนิคมขึ้นด้วย มีทุนเป็นหลายแสน ให้อยู่โดยถูก ๆ แล้วทำไมจะมาเบียดกรอกกับคนให้เช่านี้เป็นข้อหนึ่ง

อีกข้อหนึ่งขอประทานกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่าคนที่ให้เช่ามันไม่ใช่เป็นเศรษฐกิจทุกคนหรอก คนที่จะเป็นเศรษฐกิจคือรัฐบาลนั่นเอง ในเวลานี้ก็เก็บค่าเช่าเรียกแป๊ะเจี๊ยะเสียหมดแล้ว มี ๔ - ๕ คนเท่านั้นที่มันมี แต่สำหรับคนพวกนี้ไม่ใช่มันมีในการเก็บค่าเช่า หรือเก็บค่าเช่าเป็นอาชีพ นี่เป็นอันหนึ่งที่ท่านผู้แทนทั้งหลายและรัฐบาลควรจะกรุณาและสนับสนุน เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าเป็นผู้ที่ช่วย

ทำให้บาน เมืองสวยงามขึ้น ไทคนจนมีที่อยู่อาศัย แค่อำนาจนี้ไม่ร่ำรวย คนเขาเสียอีก เป็นคนที่ร่ำรวย นอกจากนั้นสัญญาเขายังมีจำกัดอยู่ มีขอบเขตว่าจะขึ้นเมื่อเวลาไหน ความพอใจเหมือนสินค้าในตลาดนั้นไม่ได้ ถ้ารัฐบาลจะควบคุมทั่ว ๆ ไปแล้ว ควบคุมของที่จำเป็นสำหรับชีวิต อย่างเช่นอาหารขึ้นสี่สามสี่เท่า หรืออย่างของใช้ขึ้นตั้ง ๕๐๐ เท่าอย่างนั้นสมควรจะควบคุม เพราะฉะนั้นเมื่อจะช่วยเหลือ ก็ควรช่วยเหลือคนจน ไม่ใช่คนที่เขาบาน ๓๐ บาท ถ้าเขา ๓๐ บาทแล้ว ถนนหนทางทุกหนทุกแห่งถูกควบคุมเกือบหมด ฉะนั้นขอเรียนเช่นนี้ เมื่อเขาเปลี่ยนเป็น ๔๐ บาทแล้ว ฉะนั้นบอกวาเหลืออีก ๕ เปอร์เซ็นต์ไม่ถึงที่ไม่ได้ควบคุม แล้วใครอยู่ถนนเจริญกรุง เปอร์เซ็นต์เดียวก็ไม่ได้อะไรที่จะช่วยคนไทย คนต่างชาตทั้งนั้นที่อยู่ถนนเจริญกรุง กฎหมายนี้ช่วยคนต่างชาติ และถนนเขาวราชในพื้นคนที่อยู่ถนนเขาวราชนั้น จะมีคนไทยสักคนเดียวไหม ไม่มีเลย แล้วกฎหมายนี้ช่วยใคร และถนนที่การค้าขายอุดมสมบูรณ์ เช่น ถนนราชวงศ์ และถนนที่เจริญ ๆ ในกรุงเทพฯ ก็เกือบทั้งหมดมีคนไทยก็คนที่เขาอยู่ เมื่อกฎหมายนี้ออกไปแล้ว ไทคนไทยที่เป็นเจ้าของขนมทองคลาย ๆ กับเคยโคบาทหนึ่งก็ให้โคบาทหนึ่ง เคยโค ๓๐ บาทก็ให้โค ๓๐ บาท แต่เดี๋ยวนี้ ๓๐ บาท เท่ากับเมื่อก่อนไม่ถึง ๑๐ บาทเสียแล้ว เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ขอประธานกราบเรียนว่า เมื่อจะช่วยคนไทยแล้ว อย่างทุกวันนี้ท่านนายกก็บอกว่า พวกเราต้องช่วยคนไทยในสิ่งเบื้องต้น แต่เสียใจขอประธานกราบเรียนว่ากฎหมายนี้มีผลช่วยคนต่างชาติทั้งนั้น คนไทยมีไม่กี่คนน้อยเท่านั้น ถ้าแม่จะช่วยคนไทยช่วยคนขึ้นค่าที่เขาอยู่เดือนละตั้งแต่ ๔ บาทลงมาแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์มาก ฉะนั้นขอกราบเรียนว่า อย่างถนนทรงวาด อีกราคาเขาธรรมดาไม่เกิน ๓๐ - ๔๐ บาททั้งนั้น แล้วเวลานี้ใครอยู่ จีนทั้งนั้น พวกนี้มีเงินเป็นเศรษฐี สงครามเป็นแสน ๆ ล้าน ๆ ถ้าจะเปรียบกับไซแล้ว คนที่เป็นเจ้าของที่ดินกินแต่เปลือกเท่านั้น ส่วนผู้เช่ากินไซแดงไซขาวหมด อย่างนี้รัฐบาลควรที่จะเห็นใจ ควรจะสนับสนุน นี่เป็นข้อที่ควรจะได้รับคามกรุณาจากรัฐบาล และสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย และถนนที่ฉันว่าคือถนนสำคัญ ๆ ที่เศรษฐกิจเศรษฐกิจอยู่เดี๋ยวนี้ ที่เขาค้าขายกัน ร่ำรวยนี้ ไม่ใช่คนอื่น คนต่างชาติทั้งนั้น นี่เป็นกฎหมายที่จะควักกระเป๋าคนไทยที่ไม่ใช่มึงมีเป็นคนไซอยู่แล้วไม่ใช่คนต่างชาติ จะทำให้ไซยิ่งขึ้น และคนที่ให้เขาทุกคนไม่ใช่

มั่งมี ได้ทำตามนโยบายของรัฐบาลที่จะสร้างเนื้อสร้างตัวนั่นเอง ที่มีเป็นเศรษฐีอยู่ ๒-๔ แห่งเท่านั้น และไม่ใช่มั่งมีด้วยการเก็บค่าเช่า เขาหาได้ทางอื่นก็เอามาปลุกบาน เก็บค่าเช่าเท่านั้นเอง ที่จะมั่งมีโดยการเก็บค่าเช่าแท้ ๆ หายากเต็มที หรือไปให้ทีเดียว แล้วพวกที่สร้างเนื้อสร้างตัวนี้มี ๔๕ - ๕๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เรียกว่าเก็บจะหาเช่ากินค่า และผู้ที่รับราชการหรือมีบำเหน็จบำนาญมีทองเพียงคนละ ๒๐ หรือ ๓๐ ทองเช่นนี้ เมื่อออกราชการแล้วก็หวังจะเลี้ยงชีพโต ถ้าหากว่าถูกจำกัดเช่นนี้แล้ว การจะเลี้ยงชีพ เลี้ยงลูก เลี้ยงครอบครัวก็จะชักสน เพราะเหตุว่าคนที่มั่งมี อย่างทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พระคลังข้างที่ ศาสนสมบัติ สี่ห้ารายเท่านั้นที่เขามั่งมีแต่เขามั่งมีไม่ใช่เพราะเหตุเก็บค่าเช่าหรอก เขามั่งมีเพราะเหตุอื่น แล้วก็สร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นเพื่อเก็บค่าเช่า นั่นเฉพาะ ๕ - ๖ ราย ไม่เกี่ยวกับผู้ให้เช่าอีก ๔๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ซึ่งเบียดน้อยทยอยน้อย ถ้ากรณแล้วจะเป็นทางที่รัฐบาล เห็นแก่ความเที่ยงธรรมที่เรียกว่าเป็นธรรมแก่สังคม เพื่อที่จะช่วยแก่คนจนในภาวะคับขันอย่างยิ่ง หมายความว่าความว่าคนเช่า ผู้ให้เช่า ก็เป็นคนจนเหมือนกัน บางคนต้องไปจำนำจำนองเขาแล้วเอามาปลุกให้เขา และตั้งแต่มิพระราชบัญญัติควบคุมเคเรตคคอกเบียดสูงขึ้นไปทุกหนทุกแห่ง แคนค่าเช่าลดลงไป เช่นนี้ขอให้ท่านเห็นอกเห็นใจแก่คนจนที่ให้เช่าบ้าง ไม่ใช่เป็นเศรษฐีทุกราย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะควบคุมเฉพาะรายจำนวนน้อย ๆ นั้นเรียกว่าช่วยคนจนจริง ๆ ข้อสำคัญที่สุดผลที่ได้จริง ๆ คนไทยได้ค่อยเต็มทีน้อยมาก ได้ประโยชน์แก่ชาวต่างประเทศแทบทั้งนั้น แค่นี้แหละขอให้สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ระลึกถึงหน้าที่ของเราให้ยิ่งกว่าการที่จะต้องเสียค่าเช่าที่มาอยู่ในกรุงเทพ ฯ ขอให้นึกถึงหน้าที่ของเราบ้าง เมืองไทยของเราเวลานี้ที่รบกันอยู่ใช้คนไทยทั้งนั้น ส่วนชาวต่างประเทศที่อยู่ร่ำรวยเป็นเศรษฐีนั้นเขาโดยเงินไปต่างประเทศ ไปซื้อที่ดินทรัพย์สินอยู่ต่างประเทศทั้งนั้นไม่ได้อยู่เมืองไทยเรา ส่วนเราอยู่กันระหว่างพวกคนไทยรวบรวมทรัพย์สินสมบัติช่วยคนไทยให้ชนะ สงครามคราวนี้ ก็ชื่อว่า เป็นทุนของคนไทย ถ้าหากว่า เป็นการควักกระเป๋าคนไทยไปให้คนต่างประเทศแล้วก็เป็นที่น่าเสียใจว่าไม่น่าจะเป็นไปอย่างนั้น ขอให้พยายามคิดว่าคนให้เช่าคือเจ้าของห้องเช่า ไม่ใช่เป็นเศรษฐี มีที่เป็นเศรษฐีไม่กี่คน เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาข้อนี้

ประธานสภา ฯ ขอไหวพริบดีหน่อย

นายวิฑูรชรรณทิเบศุ โตะ อัมระนันท์ (อุทัยธานี) อีกอย่างหนึ่งขอกราบ
เรียนว่ากระทรวงกระเทือนแก่ภาษามากทีเดียว ทองเราต่าง ๆ นั้นเก็บภาษีอย่างง่าย
เหลือเกิน ถ้าจะลดลงมา เชื่อว่าภาษียะลดลงมากมาย แล้วที่นี้จะไปเก็บภาษีนิด ๆ
หน่อย ๆ ภาษียานัตถุยาเสียอะไรต่าง ๆ นั้น ไม่คุ้มกันกับภาษีสำเขาโรงงานโรง
เรือน ซึ่งเป็นภาษีที่เก็บอย่างมากมายและได้เงินมากมาย กฎหมายนี้ก็เพิ่ง เล็งช่วย
เฉพาะคนเบี่ยนอยหอยน้อยเท่านั้น คนที่เขาทองอยู่เดือนละ ๕๐ บาทไม่ใช่เป็นคนเบี่ยน
น้อยหอยน้อยเลยคงมีรายไ้มากแล้ว การที่จะช่วยคนจนแล้วก็คงลดลงมาครึ่งนท ๕
บาท เช่นนั้นจึงจะเป็นการสมควร เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้
โปรดพิจารณาในข้อนี้ด้วยเพื่อความเที่ยงธรรมแก่ผู้ให้เขา และผู้เขาซึ่งเรามีหน้าที่จะ
ต้อง เป็นผู้แทนทั้งสองฝ่าย

นายพัน สุพรรณสาร (กรรมาธิการ) ความความเห็นของท่านผู้แปรญัตติ
นั้นก็รู้สึกว่ามีความเห็นอกเห็นใจอยู่เป็นอันมากเหมือนกัน แต่ทว่าในการที่เราได้แก้ไข
จาก ๓๐ เป็น ๕๐ บาทในมาตรา ๕ นั้นก็โดยที่มึความคิดเห็นว่าเพื่อให้คณะกรรมการ
ควบคุมค่าเช่าตามพระราชบัญญัตินี้ได้อำนาจกว้างขวางที่จะพิจารณาต่อไปอีกถึงอัตรา
ค่าเช่าก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ถึง ๕๐ บาทเท่านั้น ส่วนการจะลดหรือ
การจะเพิ่มนั้น ขอให้ท่านสมาชิกได้พลิกดูกฎหมายนี้ในมาตราข้อ ๆ ไปว่า การเพิ่ม
เท่าไรลดเท่าไรนั้น เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมค่าเช่า เพราะฉะนั้นการที่
เพิ่มขึ้นอีก ๑๐ บาทเป็น ๕๐ บาทนั้นยอมไม่ทำความเสียหายอะไรกับบรรดาผู้ให้เขา
อย่างท่านที่แปรญัตติเข้าใจเลย แม้ที่สุดเราจะปล่อยไว้ ๓๐ บาท ท่านผู้แปรญัตติจะ
กระทรวงกระเทือนหรือเกรงว่าจะกระทบกระเทือนกับผู้ให้เขานั้น สภาเราก็รับหลักการ
ไปแล้ว

ปัญหาต่อไปก็มีว่าที่เราแก้ไขเป็น ๕๐ บาท กระทรวงกระเทือนอะไรบาง ซึ่งไม่
รู้สึกว่าจะเปลี่ยนแปลงอะไรเลย ความจริงฉันอยากจะกราบเรียนให้ที่ประชุมสภา ฯ นี้
ทราบว่า ผลของการขึ้นหรือลดนั้นไม่ได้อยู่ในมาตรา ๕ ดังที่ท่านผู้แปรญัตติเข้าใจ แต่
อยู่ในมาตราอื่น คือในมาตรา ๓ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ อะไรเหล่านั้น ซึ่งคณะ

กรรมการมีอำนาจที่จะเพิ่มค่าเช่าและลดค่าเช่าได้ ถ้าท่านผู้ประมุขิตติในมาตรานั้นแล้ว
 รู้สึกว่าอาจจะไคยลสมความมุ่งหมาย การที่เราแก้มาตรานี้ขยายวงอำนาจของคณะ
 กรรมการควบคุมค่าเช่าให้กว้างขวางออกไปอีกในอัตราค่าเช่าก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม
 ๒๔๔๔ ไปจนถึง ๔๐ บาท คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าก็มีอำนาจพิจารณาให้ไคยเท่านั้น
 ส่วนการจะพิจารณาเพิ่มหรือพิจารณาลดนั้นอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ไม่เกี่ยวกับ
 กับมาตรานี้เลย มาตรานี้บังคับเฉพาะอัตราค่าเช่า ๔๐ บาทก่อนวันที่ ๔ ธันวาคมหรือ
 ภายหลังวันที่ ๔ ธันวาคม เมื่อให้เช่าครั้งแรกเท่านั้น ท่านใดบรรยายมามากมายว่า
 กฎหมายนี้เกรงว่าเมื่อประกาศใช้ไปแล้วจะช่วยคนตกค้างนั้น ในเรื่องนี้ไม่จำเป็น
 ต้องกล่าววาทะคนตกค้างจะได้รับสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด เพราะเหตุว่าคณะกรรมการ
 พิจารณาเห็นว่าควรจะช่วยคนตกค้างหรือคนไทยยิ่งหย่อนกว่ากัน อย่างหนึ่งอย่างใด
 แล้ว เขายอมทำไคย ในการที่จะเขียนกฎหมายให้แจ้งชัดลงไปว่า ให้ช่วยหรือไม่ช่วย
 คนตกค้างอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปนั้น คณะกรรมการก็ควรได้เรียนให้ทราบแล้วว่าเกี่ยวข้องกับ
 กับสัญญาทางไมตรี ซึ่งเราไม่อาจจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดได้

ปัญหาต่อไปมีว่าเราต้องการจะควบคุมโดยเห็นแก่ประโยชน์ของคนส่วนมากแล้ว
 คนส่วนน้อยก็ยอมได้รับความกระทบกระเทือนบ้าง เป็นธรรมดา และฉันคิดว่าท่านผู้มี
 ทรัพย์สินให้เช่า ท่านบริบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์ศฤงคารอยู่แล้ว ท่านก็ชอบที่จะต้องเสียสละ
 บ้าง เป็นส่วนน้อย ซึ่งไม่เป็นการเดือดร้อนอะไรเลย กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพียง
 ว่าจะควบคุมไม่ให้ขึ้นค่าเช่าอีก ถ้าเรามีใจเสียสละที่จะช่วยคนยากจนแล้ว เราก็ไม่
 เห็นว่าจะต้องไปวิตกอย่างหนึ่งอย่างใด ก่อนที่รัฐบาลจะไคยเสนอมานี้ องค์การของ
 รัฐบาลที่ให้เช่าทรัพย์สินก็มีเป็นส่วนมากกว่าของเอกชน ถ้าจะพูดเฉพาะจังหวัดพระ
 นครและธนบุรี รัฐบาลเองก็เสียสละเพื่อจะช่วยประชาชนเป็นส่วนมาก และยอมเสีย
 สละมากกว่าเอกชนใด ๆ คั้งเราไคยทราบกันอยู่แล้ว ซึ่งน่าจะไคยขอบคุณรัฐบาลเป็น
 อย่างยิ่งว่ารัฐบาลไคยเสียสละเงินรายไคยอื่นเนื่องจากทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หรือ
 พระคลังข้างที่หรือศาสนสมบัติเป็นคน ฉันคิดว่าเอกชนแต่ละคนก็น่าจะร่วมมือกับรัฐบาล
 แม้แต่จะเสียสละไปเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่น่าจะตีโพยตีพายไป ประเดี๋ยวรัฐบาลท่านคิด
 ว่าท่านเสียสละมากไปท่านจะถอนเสีย ประชาชนก็จะได้รับความเดือดร้อน เพราะ

ฉะนั้นถ้าแม่จะลดลงมาเป็น ๔ บาทตามที่ท่านขอแปรญัติเช่นนี้ ก็เท่ากับบังคับวางให้
รัฐบาลพิจารณาแคบเข้าเท่านั้นเอง ความจริงฉันใดก็มีรายเมื่อรับหลักการแล้วว่า
ไม่ควรจะให้มีเลย ควรจะให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าพิจารณาได้ โดยไม่มี
ขอบเขตในเรื่องค่าเช่า เพราะฉะนั้นในเรื่องจะขึ้นหรือจะเพิ่มฉันนึกคิดว่าท่านสมาชิก
ทั้งหลายที่อาจจะมีส่วนได้เสียเป็นผู้ให้เขาอยู่ด้วยกันไม่ว่าจะตกใจอย่างไร เพราะเรา
มีสิทธิจะไปพูดกับคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าได้ นี่เป็นแต่เพียงหลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการ
พิจารณาได้กว้าง ๆ เท่านั้น จึงเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่แก้ไข

นายวิฑูรธรรมพิเนตฺ โตะ อัมระนันท์ (อุทัยธานี) : ตามที่กรรมาธิการ
ได้แถลงกว่าแปรญัติมาตรา ๕ ไม่มีผลอะไรทำให้วงแคบเท่านั้น ขอประทานกราบ
เรียนว่าไม่ใช่เช่นนั้น ถ้าจะแปรญัติข้ออื่นก็ไม่สำคัญเท่าข้อนี้ เพราะเป็นการอธิบาย
หลักเกณฑ์ว่าทรัพย์สินชนิดนี้ ที่กินเคหะเหล่านี้ชนิดนี้เท่านั้น ที่จะอยู่ในความควบคุม
เพราะฉะนั้นที่แปรญัติก็ควรแปรในข้อนี้

คราวนี้ขอเรียนอีกว่าพระราชบัญญัตินี้มีเพลงเลื่องว่า จะช่วยเพื่อประโยชน์แก่ผู้มี
รายได้น้อย แต่คนที่เขาเคื่อนละ ๓๐ บาท ๔๐ บาทนั้นไม่ใช่เป็นผู้ที่มีรายได้น้อย กฎ
หมายนี้กับหลักการที่เกี่ยว หลักการจะช่วยผู้มีรายได้น้อย แต่คนช่วยผู้มีรายไคน้อย
เพราะฉะนั้นฉันแปรญัติคิดว่าผู้มีรายได้น้อยสมอย่างรัฐบาลตั้งใจจะช่วยเหลือแล้วเพียง
ค่าเช่าของเคื่อนละ ๔ บาทอย่างนั้นจึงจะเป็นผู้มีรายได้น้อย ฉันก็พูดในฐานะที่เป็นผู้
แทนทุกฝ่ายไม่ใช่เป็นผู้แทนที่มีประโยชน์ได้เสียอะไรหรอก ผลประโยชน์ของฉันใน
ฐานะที่เป็นผู้เก็บหอมรอมริบได้ก็สักร้อยละเท่านั้น แต่ในฐานะที่นึกถึงคนที่เขามาน
เขาอยู่ เราเป็นผู้แทนก็ต้องเป็นผู้แทนคนทั้งชาติ ขอให้รู้สึกหน้าที่เช่นนั้น เรื่องนี้ฉันไม่
อยากจะถูกถึงเรื่องส่วนตัวเลย แต่ขอให้รู้สึกหน้าที่ที่เรามีต่อชาติไทยไม่ใช่ต่อเราเอง
เพราะฉะนั้นขอเชิญให้สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พิจารณาข้อนี้เพื่อประโยชน์แก่เมือง
ไทยเราว่าผลประโยชน์จะเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายใด

ประธานสภา ฯ : ฉันคิดว่าควรจะพิจารณาได้แล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
จะแปรญัติในมาตรา ๕ (๑) และ (๒) ลดลงมาเป็น ๔ บาท ตามที่สมาชิกผู้หนึ่ง
เสนอนั้น โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะยื่นตามร่างที่กรรมาธิการ เสนอมา
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าให้เป็นที่ไปตามร่างที่คณะกรรมาธิการ เสนอมา
ต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป
ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายบังคับได้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้ เป็นกฎหมายได้
มีผู้คัดค้านของสมาชิกเสนอขึ้นมาว่า ในวันที่ ๒๑ นั้น เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาและ
เป็นวันที่จะประกาศปิดประชุม โดยปกติวันประกาศปิดประชุม นั้น เราเคยมีการประชุม
กัน แต่มีผู้เสนอให้งดการประชุม เพราะฉะนั้นก็ขอมติว่าเราจะไม่มีการประชุมสำหรับ
วันที่ ๒๑

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านแล้วถือว่าวันที่ ๒๑ งดการประชุม
ต่อไปนี้จะอ่านพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมให้ฟัง

พระราชกฤษฎีกา
ปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๔๔๖

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๔๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔
อาทิตยนิพอาภา
ปรีดี พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๔๖
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชการปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า ตามที่ใ้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสามัญ
แห่งสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๔๕ นั้น บัดนี้จะครบกำหนดสมัยประชุม
แล้ว

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันท์
อานาจตามความในมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงให้ตราพระ
ราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศั
กราช ๒๔๔๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

น.อ. ถวัลย์ ช่างนาवासวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ท่านนายกคดียาเสพติด ได้ขอให้ฉันกล่าวคำปราศรัยแทน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิกวุฒิสภา

เนื่องจากได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ปึกสมัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทน
ราษฎรในวันที่ ๒๑ เดือนนี้ ในนามของรัฐบาล ฉันขอถือโอกาสแสดงความขอบคุณท่าน
ประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลาย โดยเฉพาะท่านประธาน
สภา ฯ ซึ่งได้กลับมาทำหน้าที่อีกครั้งหนึ่งนั้น ฉันขอแสดงความยินดีอย่างสุดซึ้ง และ
ขอขอบคุณในการที่ได้กระทำหน้าที่ฝ่าฟัน เหตุการณ์ความยากลำบากและเพียงกรรม
เนื่องด้วยสถานการณ์ของโลกในปัจจุบันมีความจำเป็นที่ฝ่ายบริหาร ต้องดำเนินการ
การโดยเร่งด่วน จึงได้ดำเนินการประกาศใช้พระราชกำหนดไปหลายฉบับในระหว่าง
ปึกสมัยประชุม และเมื่อได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ เปิดประชุมสมัยสามัญนี้ สภาฯ
ก็ได้แสดงความเห็นอกเห็นใจรัฐบาลที่ได้จัดทำไป แม้จะมีการโต้เถียงและขัดข้อง
กันบ้าง ก็เป็นไปตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ และเมื่อได้มีการชี้แจงทำความเข้าใจกัน
แล้ว เรื่องต่าง ๆ ก็ได้เป็นที่ตกลงกันไปโดยความเรียบร้อย นอกจากสภา ฯ ต้อง
พิจารณาพระราชกำหนดต่าง ๆ แล้ว ยังมีพระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้เสนอไปอีกหลาย
ฉบับ แม้จะได้เพิ่มวันประชุมขึ้นเพื่อให้ทันเวลา ท่านวุฒิสภาก็อุทิศสละ
เวลามาทำหน้าที่ด้วยความพร้อมเพรียงและตั้งใจ ยิ่งกว่านั้นท่านสมาชิกยังเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติอันมีแนวทางที่จะช่วยเหลือพี่น้องชาวไทย เช่นพระราชบัญญัติควบคุม
การค้า เก็บค่าเช่า ซึ่งสอดคล้องของตามนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลจึงขอรับมา
พิจารณาพร้อมกับพระราชบัญญัติที่ใดเตรียมทำอยู่แล้ว และเร่งรีบเสนอมาให้ทันในสมัย
ประชุมนี้

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม แห่งสมัยประชุมนี้ ควรบันทึกไว้เป็นประวัติการณ์
ของความยินดีที่รัฐบาลญี่ปุ่นยินยอมให้รวมรัฐกลันตัน รัฐตรังกานู รัฐไทรบุรี รัฐปลิส
และรัฐเซียงตุงกับเมืองพวนเข้าในราชอาณาจักรไทยอันเป็นการเปลี่ยนแปลงราชอาณาจักร
ไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งสภา ฯ นี้ได้ลงมติเห็นชอบในสนธิสัญญาตามที่รัฐบาล
เสนอแล้ว และมีความยินดีที่ขอแจ้งให้ทราบด้วยว่า ฝ่ายญี่ปุ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล

ทางใดรวมมือกันดำเนินการ เกี่ยวกับการรับมอบดินแดนอยู่แล้ว หวังว่าคงจะเป็นที่
เรียบร้อยในไม่ช้า

ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ไมตรีกับมิตรประเทศ ไทเป็นไปด้วยความสมน
สนม าพณา วิจิตร วิจิตรวาทการ ไทเดินทางไปประเทศญี่ปุ่น เป็นภรรยาเยี่ยมตบ
าพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและคณะทูตทหาร ซึ่งมี าพณา พล
โท พิรัช เกรียงศักดิ์พิชิต เป็นหัวหน้า ก็ไทเดินทางไปเยี่ยมประเทศญี่ปุ่น ได้รับการ
ต้อนรับอย่างสมเกียรติและเป็นไปด้วยสันติไมตรีอันดียิ่ง ส่วนการติดต่อทางประเทศ
เยอรมันก็เป็นไปด้วยดี สำหรับประเทศอิตาลีนั้น ฉันมีความเสียใจที่ไททราบว่า
รัฐบาลจอมพลมาโคคลีโอ ไคมีการลงชื่อในสัญญาสันติภาพ โดยปราศจากเงื่อนไขกับ
ฝ่ายสัมพันธมิตร ซึ่งรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจำต้องดำเนินการตามวิถีทางเพื่อ
ให้ความอารักขาแก่ชนชาติอิตาลีและรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติใน
ขณะนี้ แต่ที่ไททราบข่าวบอกว่าไคมีการตั้งรัฐบาลฟาสซิสต์อิตาลีขึ้นใหม่ ซึ่งเชื่อว่า
เหตุการณ์จะเป็นที่เรียบร้อยต่อไปได้

สำหรับความเป็นอยู่โดยทั่วไปของประเทศเรานั้น แม้ว่าเราจะอึดอัดขัดข้อง
เครื่องอุปโภคบริโภคทั้งมีราคาสูงขึ้นผิดปกติ ทำให้เกิดกรอนแก่ประชาชนทั่วไป ทั้งนี้
เนื่องด้วยเราต้องพึ่งต่างประเทศในกาลก่อน แต่ทางรัฐบาลก็ไทพยายามสุดกำลังที่จะ
แก้ความร้ายเหล่านี้ให้ลดหายไปตามแต่จะทำได้เช่นไคเพิ่มอัตราเงินเก็บอากรราชการ
ชั้นผู้น้อยขึ้น เลื่อนเงินเก็บอากรราชการอย่างใจกว้างขวาง ตั้งบริษัทส่งเสริมการ
ผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคขึ้น จัดให้มีการแข่งขันรับรางวัลอุดหนุนในการอาชีพเป็นต้น
ทั้งหวังว่าประเทศของเราเป็นประเทศสีกรรม และมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม
กรรมอยู่แล้ว หากพวกเราใช้ความอดทนประกอบการทำงานให้ยิ่งขึ้น ความคำแนะนำของ
รัฐบาล และให้เราทุกคนสมัครสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแล้ว ก็เป็นที่เชื่อแน
ว่าเราแต่ละคนและดวงทุกตัวคนจะอยู่กินดีขึ้นตามลำดับ ฉันจึงขอวิงวอนท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติไว้ควยว่า เมื่อท่านกลับไปภูมิลำเนาแล้ว ขอให้ไปรณรงค์แจ้งทำความเข้าใจ
แก่พี่น้องในจังหวัดของท่านควย

ในที่สุด ฉันขอขอบคุณท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกครั้งหนึ่ง ทั้งขอ

อัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยจงดุริยคุณครองไต่ทานสมาธิโกไต่เดินทางกลับไปยังภูมิลำเนาของ
ท่านโดยสวัสดิภาพ และขอไต่ทานทั้งหลายและครอบครัว จงประสบความสุขสำราญ
เจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พล ทุประการเทอญ

ประธานสภา ฯ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านรัฐมนตรี และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ในการที่ท่านอวยพรขอให้สมาธิโกเดินทางกลับภูมิลำเนาโดยสวัสดิภาพ ทั้งขอให้
สมาธิโกและครอบครัวจงประสบความสุขความสำราญ เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พล
ฉนั้นในนามของสมาธิโก ขอรับพรนี้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

ในส่วนตัวฉนั้นที่ท่านขอบคุณในการที่ไต่กระทำหน้าที่ด้วยความมานะออกทน และ
เที่ยงธรรมนั้น ที่จริงก็เป็นการกระทำเพื่อสนองความไว้วางใจที่สภา ฯ มอบหน้าที่อื่น
มีเกียรตินี้ให้ไว้ และก็จริงที่ผลของการประชุมของสภา ฯ ไต่คำเป็นไปด้วย
ดี เท่าที่ผ่านมาในช่วงสมัยประชุมคราวนี้ ฉนั้นใครจะกล่าวว่า คณะรัฐมนตรีและสมาธิโก
ยอมมีส่วนช่วยเหลือรวมอยู่ด้วยทุกฝ่าย แต่เมื่อท่านขอบคุณฉนั้นเป็นพิเศษ ฉนั้นก็ขอน้อมรับ
คำขอบคุณนี้ด้วยความยินดี

การที่ท่านกล่าวว่าเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. นี้ ควรบันทึกไว้เป็นประวัติ
การณ์ของความยินดีที่รัฐบาลญี่ปุ่นไต่ยินยอมให้รวมรัฐฉนั้นกับ รัฐศรีลังกา รัฐไทรบุรี
รัฐบรูไน และรัฐเซียงกง กับเมืองพวน เข้าในราชอาณาจักรไทย อันเป็นการเปลี่ยนแปลง
ราชอาณาจักรไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสภา ฯ นี้ไต่ลงมติเห็นชอบในสนธิ
สัญญาที่รัฐบาลไต่เสนอแล้วนั้น ในหน้าที่ประธานสภา ฯ ฉนั้นขอชักชวนสมาธิโกทั้งหลาย
ปรบมือแสดงความชื่นชมยินดีต่อเกียรติประวัติอันควรบันทึกไว้อีกครั้งหนึ่ง เกียรติประวัติ
ที่นิยมเป็นเกียรติแสดงผลงานของคณะรัฐบาลชุดนี้ อันควรบันทึกไว้เช่นเดียวกัน

อนึ่ง สภา ฯ มีความยินดีที่ไต่ทราบว่า การรับมอบดินแดนดังกล่าว เจ้าหน้าที่
ฝ่ายญี่ปุ่นและฝ่ายเรากำลังดำเนินการอยู่แล้ว และยินดีที่ไต่ทราบว่า ท่านกำลังดำเนินการ
กระชับ เกลียวแห่งพันธมิตรให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นระหว่างประเทศนี้กับประเทศมหาสมุทร
และแจ้งว่า การติดต่อกับประเทศเยอรมันนี้ก็เป็นไปด้วยดี ตลอดจนแจ้งเหตุการณ์ทาง
ประเทศอิตาลีให้ทราบด้วย

ในตอนหนึ่งท่านขอวิงวอนให้สมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อกลับมาแล้วให้ช่วยกัน
ชี้แจงแก่พี่น้องในจังหวัดต่าง ๆ ให้เข้าใจถึงภาวะการณ์และชี้แจงให้ทราบว่า ทาง
รัฐบาลโคพยายามอยู่ทุกอย่าง เต็มที่ที่จะแก้ความร้ายเหล่านี้น้อย่างไร กับทั้งขอให้
แจ้งให้มีความอดทนประกอบการงานให้ยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของรัฐบาล และให้ทุกคน
สมัครสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้น ฉะนั้นใจว่าสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย คง
ยินดีช่วยเหลือตามที่ท่านขอรอง

ในที่สุด ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฉันขออวยพรให้ท่านและรัฐมนตรี
ในคณะของท่านทุกท่านจงสมบูรณ์ด้วยจตุรพิชพร เพื่อบริหารราชการพันธุ์อุปสรรคต่างๆ
ไปด้วยความราบรื่นด้วยเทอญ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจียน หงส์ประภาส
เชียร วิบุลากร
ม.ล. ทอย ชุมสาย
ทองดี ณ กาศสินธุ์
เปี่ยม บุญะโชติ
ชอย ราษฎร์วิรุฬหกิจ

ผู้ตรวจงาน

ประเสริฐ ปัทมะสุนนท์
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ถิน จุฑะรพ
สุรินทร์ สีพลากร
สุพันธ์ ขวลักษณะลิขิต
เล็ก จารุณี
ศิริ มนต์ไตรเวศย์

ตรวจแล้ว .....

เจริญ ปัทมโร
รักษาการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พลเรือตรี กระแส ประวาทะนาวัน ทรบุษเสน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร